

Haqq i häl på Jahbulons emissarier Bok 1

Undertitel: Läsarna

Haqq i häl på Jahbulons emissarier Bok 1

Första boken

Haqq i häl på Jahbulons emissarier

Dedikerad till:

Ulrika Lindström, Lillemor Svanhild Nilsson, Eve Riimus och min mor.

Tack till Matilda Gustavsson Klubben, och Ove Mollvik, för att han spontant utlånat litteratur jag behöver läsa.

Även tack till böckerna: Världsbyggarnas bedrägeri och Under skorpionens tecken, och tack till Dr. Tadeo Alvarado

Marcus Beijar Mellin 27 Oktober 2020

© Marcus Beijar Mellin 2021
Framsida: Plåtning av Marcus Beijar Mellin © Anja Beijar

En grupp utav de troende frågade Profet Muhammad: Hur ska vi besegra idolerna?
Profet Muhammad höll upp en penna.

Mor Natur Thomas Wiehe © 1978

LP "Två vindar", Silence Records 1978, SRS 4650

Om du har ett frö planterat i betong
Och ger det ljus och vatten blir muren snart för trång
Det spränger alla bojor som hammare och spett
Sådan är Naturens när Hon tar ut sin rätt
Spärra in en tiger i en trång och fuktig bur
Behandla honom sedan som vi behandlar djur
När du öppnar luckan och frågar hur han mår
Han klipper dig med tassen och du bärs bort på bår
Refr.:

Länge, länge leve, leve mor natur

Ja, länge, länge leve, vi måste sätta hårt mot hårt
och sätta mjukt mot mjukt

Om du har en sten och maler den itu
Händer inte mycket, mer än att du får lite grus
Men brott i större skala med tusentals ton sten
Gör stora sår i Jorden som aldrig läks igen
Om du har en grabb och förstör hans första år
Bara trycker ner han och gör hans uppväxt svår
När grabben se'n blir stor och får en chans att ge igen
Mot föräldrarna som svek, han tar en våldsam hämnd
Refr.

Kriget mot Naturen har pågått länge nu
Och inget tyder på att det snart skulle ta slut
Naturens tålamod är stort mot sina barn
Men det finns en gräns som vi har nått snart
Men om vi nu gör omvänt och gör Naturen till vår vän
Då allt vad vi gör får vi hundrafalt igen
Då kommer varje sten och unge och tiger och frö
Att leva och må bra i Naturens överflöd

Kapitel 1

Allvarlig psykisk störning ligger till grund..

Till Odd Wingdahl:

**Du blockerar vår inspiration
genom topp-positionen
där du satt dig på tronen..**

**Du säger att ingen idag kan skriva som Balzac; inte ens de lyckligt lottade få!
i ditt huvud är det så!**

Du gör och verkar ONDSKA!

Eve-ill; evil.

**Vad du gör mot mig, skadar miljontals unga tjejer, det är ONDSKEFULLT!
det är en zick-sack orm, en världsorm, som känslomässigt torterar en from..
Med ondskan uppstår svarta hål; det är då planetgravitationen på något ställe
kröker rymden, genom ett perfid fokus; svarta hålet släpper inte ut något ljus,
är tilltäppt och slutet..**

Allah säger i Quranen i Sura Al-Rahman 55:39:

**Så på den dagen kommer ingen fråga ställas till människa eller jinn vad gäller
dennes syndande**

59:40

Så vilken av er Herres gåvor kommer ni bägge att förneka

59:41

**Mujrimun (polyteister, kriminella, syndare) kommer bli igen kända på deras
markeringar (svarta ansikten) och de kommer bli tagna vid sin pannas lockar
och deras fötter.**

**Singulariteten i svarta hålet som nås i slutet av *den mörka tunneln* är psykos:
men *de som håller ut*, till slutet, ska klara sig, har Allah lovat.**

**Den utdragna fasen, kan i slutändan leda till upptäckten av en annan världsdel i
Universum.**

Det är testet som bringar visdom: Hiqma.

**Vad L.L. (Läns-landsting) sysslade med – var att orsaka svarta hål och
upprätthålla deras existens – och – de kallade detta 'friskvård'; när någon en
gång gått igenom singulariteten till en annan värld – så sysslade L.L. med att dra
personen tillbaka in i det svarta hålet; de var ljusets fiender.**

Nils upptäcker att hack i häl på honom bakom kulisserna, hela denna tid P.S. handlat om, legat en kommunist och en medlöpare som förtryckt honom från en hög samhällsposition, för att göra karriär på hans eget kött och blod.

Jätten Goliats taktik - är att orsaka katastrofer, baserade på absurda bevekelsegrunden. Till detta använder han 'Ormen som byter färg'; Goliat är bi-polär, men vill dölja detta genom att instigera avund hos sina satans kreatur, som går med på hans sjuka styrelseform, pga. avund.

Goliat och packet skär i verkligheten - och avbryter viktiga angelägenheter med absurda påståenden. På detta vis vill de allt ska framstå som en jakt efter de ting dessa satans kreatur själv kontrollerar; kapitalet, grupptricket, och de köpta sexslavarna.

Mänskligheten förvandlas under deras välde, mer och mer till fruktansvärda varulvar och vampyrer, som har som favorit metod att förtrycka, att gola till Goliat, så att de slipper stå till ansvars för nåt själva.

Goliat rör sig segt, men, ifall han väl får grepp, är det i princip kört.

Nils K. är i Haqq en Moses som fördömer socialisternas dyrkande av Den gyllene kalven, och säger; efter mig, gå aldrig mer tillbaka till denna bi-polära idoldyrkan. Orcherne är dock starkt motstridiga mot denna neg entropi.

Haqq i häl på Jahbulons emissarier 14,8 x 21

En bok i samma stil som En blå bok av Strindberg till Svarta fanor

1.

En vänlig grönskas rika dräkt
har smyckat dal och ängar.
Nu smeker vindens ljumma fläkt
de fagra örtesängar.
Och solens ljus
och lundens sus
och vågens sorl bland viden
förkunna sommartiden.

2.

Sin lycka och sin Sommar ro
de yra fåglar prisa.
Ur skogens snår, ur stilla bo
framklingar deras visa.
En hymn går opp
av fröjd och hopp
från deras glada kväden,
från blommorna och träden.

3.

Men du, o Gud som gör vår Jord
så skön i sommarns stunder:
Giv att jag aktar främst ditt ord
och dina nåde stunder.
Allt kött är hö
och blomstren dö
och tiden allt fördriver,
blott Herrens ord förbliver. – Carl David af Wirsén

Nils insåg, att precis som en kallfusionsreaktion kan uppstå, om man följer ett mentalt doft-spår efter en kvinna, vars blick man mötte igår, så styrs människor genom de mentala rösternas påverkan:

detta var anledningen till varför han hamnat under luppen i tortyr - han var inte rädd att predika budskapet att det att höra röster var friskhetens kännetecken!

Ifall det hos en sådan person dessutom fanns en kraft, att nedpressa de röster som försökte överta verklighets-studion!, (genom bl.a. tortyrens makt) - gjorde de magiska manipulatorerna allt för att i Nils få fatt!

'when Agent K9 had come this far into his talk over the phone with Svante, he was alarmed by the fact that a fruit, which obviously had done it well economically, despite his mental-retardation, turned around and stared hard at Nils, the hardness hidden in a 'soft-giant' mode.

Nils, at once stopped and waited for him to keep on his pace with his two black dogs..

A control-beam was sent out from the fruit:

'are you afraid?

cause you have something to hide?'

Nils kept on talking until the fruit had gotten out of hearing-shot, then he walked towards him confidently - Nils noticed with a thud of shock that the fruit had grabbed onto a cell-phone talking in it, holding it to his left ear..

Several times the fruit turned around staring hard at Nils in a projective paranoid manner.

Nils pretended unconcerned, just stared back hard at the fruit, catching his glance which was running up and down.

Nils turned into a road which he knew could lead three different directions: the fruit was obviously concerned with his betrayal - getting confused probably what to do:

on the way over the bridge, Nils was relieved to miss the sight of the fruit and his two dogs on the way Nils thought of heading before he turned sideways...

Nils switched back to his native language as the peril had passed:

'uppenbarligen' fortsatte han, 'så började central-styrningen från en magisk attack - denna kontrollstråle dock, uppbackad utav ränte-ekonomi, lyckades ta över hela samhället. Ty, trots att jag uttraderat den magiska kontrollcentralen, fortsätter medborgarna likt robotar: tydligen har programmeringen gått in i deras hjärnbark - och blivit en köttslig kod, en kod som de automatiskt styrs utefter.

Jag antar att det nu bara gäller att få mina böcker spridda i stor skala, ty, texterna i dessa omprogrammerar läsaren automatiskt...'

Svante försäkrade att Nils böcker låg i skyltfönstret på hans antikvariat...

En orm som är ödmjuk tills den får övertag..

Nils mötte James Samples första gången då han satt på en bänk och skrev under en

utav sina inkognito-promenader.. Han satt nere vid Hägerstenshamnen precis där skogsstigen börjar som leder till Mälärhöjden. Det var en tjock kille i vad som tycktes som gröna galon-kläder som matade ankorna.

'Trevligt med ankorna..' – sa han och skrattade åt sig själv redan. Nils lade ingen speciell notis, bara svarade nåt hövligt.

'Du vet.. där jag kommer från Kentucky så övervintrar inte ankorna.. dessa ankor är tuffa, 'they really get into it ' ' sa han och skrattade igen åt sig själv..

'bor här omkring?' frågade han på det vanliga Amerikanska slangviset.

'Jepp..' svarade Nils kort igen..

'du vet.. jag undrar verkligen om de här autograferna de gör här överallt, likt hundar som pissar in sitt revir; ser du vad som står sprejat här?..'

Nils gick fram och tittade på det; 'ja..' sa Nils, 'sånt där krävs en hel del kunskap för att kunna tyda, det förvillar en..'

'Yhea, it really does maze you.. doesn't it' sa James.

'Vart bor du någonstans då'

'Right here' sa James, och visade mot båten som låg tillagd ett stenkast bort, vid en gammal mastkran.

'Jaså, där..' sa Nils, och överdrev tonen litet så att han inte skulle låta föraktfull.. Detta var ett drag hos James karaktär, att han liksom stod och väntade på att man skulle visa något förakt, så att han skulle kunna genskjuta en, det stod som en vibrerande atmosfär omkring honom som Nils kände redan där första gången han träffade honom.

'See you around..' sa James och fortsatte mata ankorna..

'Yepp..' sa Nils och fortsatte sitta och skriva på bänken..

Han antog att samtalen var slut, men, James sa plötsligt:

'it's a real lot you write there.. you know, I've always wanted to write a book .. I think I will write one one day!..'

'Det rekommenderar jag dig inte..' sa Nils, 'det är farligt att skriva böcker, något utav det farligaste man kan syssla med.. fortsatt du med det som du är bra på.. det liksom luckrar upp ens sinne, på nåt vis, så att man kopplas till en andlig dimension.. om man då inte har nivån att klara av denna andliga dimension så kan man 'freak out' '

'you seem to know a lot about that matter about writing books there.. I wish I had such skills myself.. James Samples!' han gick fram och räckte fram sin karda till Nils.

'Nils' sa Nils..

'You know.. it's very nice to meet a guy who seem to understand something.. can you make something out of this?' frågade James, och pekade på en guldgraffiti-signatur som någon sprejat på berget som var bakom bänken Nils satt på.

Nils förklarade då symboliken i det hela, så som han såg det, efter de magiska kunskaper han tillförskansat sig genom åren, vilka inte var oväsentliga.

'wow! that's a piece of understanding right there' sa James, och kluckade med sin stora tjocka mage igen, 'now I really think you might be a writer haw haw haw!'

Nils kände att han borde gå, så han tog på sin mössa, det var fortfarande Februari, och det hade varit som vår hela året, vintern, som ju fortfarande kunde hävda sin rättmätiga plats, hade dock inte riktigt släppt, utan gjort ett ingrepp i våren så som det brukar

vara i månaden April, med litet kallare väder, och tillochmed snöbyar.

Men, nästa dag när Nils tog sin inkognitopromenad, ja, han hade ju faktiskt avvikit från Domen om Hot mot tjänsteman, när han förväntades bli inlagd; och bodde nu hos Eiwar, inte långt från sitt hem i Liljeholmen, stötte han på James igen som stod där och matade ankorna..

'How you doing pal?' frågade James på det där lätta sättet som gjorde att han snabbt vann förtroende hos människor, och när Nils inte svarade mera än med en litet glad uppsyn, så sa James 'doing alright?.. I'm here with my duck's again.. feeding them.. they are to get real fat like papa here.. haw haw haw..'

Nils log..

'How is it to be here during the nights?' frågade Nils, medan han satte sig på bänken.. 'Well.. I wouldn't recommend any woman to go into these woods at night..' sa James, 'at least by herself.. there are two rivalling gangs who try to take over the area; one are the Afghans, they live right up there in I think what they call a HVB-home or something like it.. I don't know havn't been in Sweden long enough, but they sure take good care of their criminals! The other gang I call the 'polish military' I've been seeing some of their maneuvers, just quite like military guys..

These small thugs threaten each other by these signatures you interpreted for me yesterday.. like; 'tomorrow you die' and 'skullhead' and such things.. they sell drugs here in the night hours..'

Nils var imponerad utav att han vågade bo så där mitt bland dem..

'aren't you afraid something will happen to you?'

'naw..' James öppnade käken litet osäkert, liksom han var osäker om han nu skulle säga någonting 'I have hunted some of them sometimes. ha ha ha! they have respect for me.. you know.. at one time I found a guy sitting on my boat smoking a cigarette, when I came up in the morning.. 'get of my boat' I said, but, I guess the guy didn't know English, so I pointed, 'there are two ways off my boat, there ' I pointed at the water, 'and there' I guess the guy couldn't swim so he .. sort of got off..' sa James, finurligt indikerande att han kanske inte varit den trevligaste när killen skulle av båten..

'Are you from around here?' undrade James.

Nils förklarade att han var uppväxt i Stockholm..

'been travelling a lot?' undrade James, Nils svarade att han mest var i Stockholm, men, att han senast varit i Köpenhamn hos Sufi-muslimer i ett och ett halvt år.

'yhea, it's a nice city.. you know.. I've been in 40 countries since I left the states.. don't want to live there as long as that ass-hole sits on his pulpit..' han menade Trump så klart..

'I've been to Israel and other countries, but, where I like it the most I must say is here in Sweden.. I've been here about four times around.. it's very cozy here.. haw haw'

'yhea.. it's just that they bring in a lot of these criminals here, so that it's getting less and less cozy' sa Nils..

'yhea.. you know I've been wondering about that.. Swedish people seem like a lot intelligent, I've been wondering why take they in such a lot of these Afghans and such people here..'

De var tysta en stund medan James matade ankorna..

'You know, I'm partly working with tracking-devices techniques.. been in 42 businesses in the states, and I was tracking down my boat-motor.. it turned out it was Rick, a kind of messed up guy who's working for the organised maffia to get his drugs, he's kind of skizophrenic, you know.. no hard feelings.. really.. I told the police that I had tracked down my motor, but they didn't do anything..'

James klagade snart på att det började bli för kallt för att sova i båten:

'you know.. it's a very strange winter you have up here.. it's getting freezy cold at night now, but sometimes when I wake up at night in the small boat, I feel alive.. I could have a warm nice hotel night too, but, it's hard when you have to speak with Americans at American hours in the middle of the night, waking you neighbours up.. so I prefer to sleep in this boat.. I've made a charge against the American state where I sue them for 3000 dollars every day I've had to be away from my job and family.. you know, they threatened to lock me into prison for 16 years..'

'16 years! what had you done!..'

'nothing.. that was the problem, I was 9 months in the prison without even knowing what I was charged for.. my old wife, Sabine, a German full blood I tell you man.. I knew her since high school.. I was a freshman for 4 years..'

'what did you do as a fresh man?'

'you know, I sat the first day in the new high school, my parents had just moved to northern Kentucky, and my father said: this is a hard school, so the first day, any one who picks on you, set an example: kick him down and the others will leave you alone.. and ha ha, that's just what I did.. and I come to this history class, and the principal says: now we are going to learn all the dates of importance during the civil war.. so I raise my hand: yes my son!?' 'where is the toilet?' 'right outside and to the right my son..'

'can I visit it?' 'yes' so me stays on the toilet all day.. and that was about it haw haw haw!'

Nils sa att han inte gillade skolan heller.. att han i alla fall nu inte kommer ihåg något han lärde sig där..

'so Sabine, my wife, sort of freaks out and kicks me in the rib, bam! you know I don't hurt women, and I wasn't even prepared, so it snaps.. I take up a pepper spray, and spray in the floor for her not to hurt any of the children when I have her right there under me.. so I get sentenced for that, and get contact-ban towards my children.. we also have contact-ban – but, she searches me up and we rent a motel room and make out in there.. you know, the sheriff gets a whiff of it and gets up there, but she has just left, so they don't catch us red-handed..'

När Nils en dag går in på Stadsbiblioteket, sitter James där med Ivan-generalen och en mulatt. Han försöker gå förbi, men då ropar Ivan på honom. Han kysser honom teatraliskt på kinderna då han hälsar på honom och säger att allt det gamla är glömt. Nils hade blivit lovad att få sova i en lägenhet Ivan-generalen hade tillgång till, en lägenhet som tillhörde en av hans älskarinnor Pamilla, som nu blivit så gammal och fått stroke, att hon nu var inlagd på vårdavdelning. Men, Ivan hade ställt det som krav att

Nils skulle lämna Islam, något som Nils bara sagt 'mmm' till, varvid Ivan tagit detta som ett bejakande.

När Ivan sedan fått reda på att Nils inte lämnat Islam, hade han bytt lås på lägenheten, och en del av Nils saker hade blivit kvar där..

Talande för ballong-lego-soldaten Ivan – var att han – till synes helt oförhappandes brukade ge kvinnor billig choklad innehållande vitt socker: 'då blir du *så söt!*' sa han då – men detta var ju falskt; sådan choklad gjorde en på dåligt humör – förstörde figuren och hyn; snacka om att de som gick på detta måste känna sig splittrade.. 'då blir du *så söt*' – han försökte köpa dem billigt! – mycket billigt!

'Det är något som inte stämmer' tänker Nils, när han sedan sitter med James vid strömkajen i Mars kylan, men, han kan inte tänka klart då Jonnas ande varnar honom: ta absolut inte hem James! Den här historien låter som bedragaren Alex Mayer, som jag hjälpte.. han pratade också om att hans fru kastat ut honom, då hade hon anmält honom för våldtäkt, och att han behövde hjälp.. han skulle bara ta litet mer betalt per dag för att han inte kunnat arbeta.. det är samma mönster jag ser här..

Nils hade skrivit följande historia till Alex Mayers försvar: titeln, Viol pas chiree, hade Alex gett honom, och betydde, 'En våldtäkt inte billig'.

Viol pas Chiree

Motto; Vidskepelse, är tron, att tankar har ett enskild värde i sig – separat ifrån intentionen... och därmed – kan påverka en negativt – om man inte ångar sig; början på 'sjukdomen'...

början på perversionen...

magi – är otillåtet – ty – frigör vi någon magiskt – öppnas också porten till att vi själva frigörs på samma sätt...

magisk kunskap – är bara applicerbart – i försvarssyfte...

Ty – Allah – har förbjudit sig själv – att vara orättvis...

Viol pas Chiree

1.

Hennes ögon lös, liksom hon just av sagt sig sitt tidigare syndfulla liv, och nu lovat Allah en bättre och dygdigare framtid... 'jag är så trött på honom' tänkte hon för sig själv, han satt vid köksbordet, en vanlig Onsdagskväll... 27 Mars 2013... –

2.

'jag längtar efter dig...' sa den sävliga atmosfär som plötsligt fyllde luften liksom den första knäppen innan en hjärtattack eller frosten som knipit i väggarna på fjällstugan... känslan utav lättad börda innan avföringen faller ned i toaletten...

3.

hon verkade ivrig –

– ‘vi kan inte göra det här...’ sade han lågmält och tittade sig omkring,

ljudet ifrån hans döttrar som lekte i de kvällsljus fyllda rummen – emot gatan... hjärtat fyllt utav en längtan som på ett skönt sätt knep ihop muskeln – i en analys – som sträckte sig allt längre ned...

rummen emot gatan – tycktes plötsligt ha blivit fyllda med förväntansfulla öron – likt en dov klang – ifrån en orgel...

‘vi kan ju duscha...’ sa han och blinkade lätt med ögat... de rörde sig tyst, liksom de bar en betydelsefull antikvitett i händerna

hallens damm – seglade tärande stilla – liksom man i en kronisk lycka föll på knä, i dua till Allah... – ‘källaren...’ viskade hon – han stannade upp – i ett frågetecken... ‘jag har alltid drömt om att göra det i källaren...’

4.

‘vi ska bara gå ned i källaren och hämta litet saker...’ hans fransktalande döttrar – vars sänklighet – plötsligt väckte mannens uppmärksamhet...

‘oui pappa...’ han sköt igen dörren det vackra marmor beläggda trapphuset med den halv breda spiraltrappan bredvid hissen... –

5.

som långsamt sänkte sig i en kyss som knäppte lösgjorde knapparna på hans skjorta – allt längre ned – hans phallos pulserade i en hälsning till källaren... – liksom hans aura – plötsligt utvidgade sig med hans hjärtslag... då den tunga källardörren – gnisslade och slog igen...

6.

det var mörkt i deras förråd – hon lyfte enkelt upp de vågiga kläderna som slapp täckte henne ifrån hår till ankel...

7.

hon greppade pulsen emellan sina händer och förde in den stora manicken ; där – vart det nu än var – gled han i...

8. och han var inte längre i källaren...

ett panorama utav scenarios passerade framför linsen – likt en 35 mm film – hans döttrar han tagit till skolan i morse, hans café latte på det rymliga caféet – där hans

äldsta förväntansfull väntan... alla tre samlade... restaurang... minnen han inte nådde annars ifrån hans uppväxt – i diplomatkvarterens Kario...

9.

han på en solstekt gata som plötsligt höll på att förvandlas till kantig frodig grönska...

10.

'vad är det?... ' han vaknade upp likt en förhörslykt lampa riktats i hans ansikte...
'litet längre ned?... ' hon förde in honom igen... likt en god affär som klaffar i ett jublande handslag med en vän...

11.

plötsligt kände han en tilltagande lukt utav avföring... han stannade hennes hand på hans skinka knuffade honom vidare...
hennes stön fick honom att glömma sin försiktighet... snart – darrade asplövet... snart darrade ventriklarna...
likt bubbelvattnets champagnen likt toppen hos en mediterande vars hela väsen frigjorde syre i ett salt hav
uppmot himlarna – glädjen for – orgasmens cyklism – var paret blev som osynligt likt kurragömma – när man var riktigt liten... sluter jag ögonen , ser du inte mig...

12.

han började långsamt vakna – redo att hoppa i vattnet ifrån fiskebåtskanten...
'var...' hans pekfinger gled efter den skrumpanande Phallosen – kanten utav hennes anus – var hans sperma nu – hade börjat rinna ut...
'anus?!...' det var ovanligt – att hans hustru – ville ha honom där... han började halvt äcklas utav sig själv... ty en hustrus värdighet är inte en homosexuells...

13.

vad fanns det för mening i att spruta in liv i l amour... la mort... abort... de två tvillingarna hon först förlorat vid 7 månaders graviditet – han vacklade bort – i en glömskhet, uppför källartrappan – liksom en drucknande som kippar efter andan... en kyss på hans läppar som blåste in luft...
hon kom straxt därefter – i en kyla... som knöt sig hårt – likt en boaorm...
from... inte fr om...

Kapitel 2.

1.

På morgonen öppnades ögonen i ett missnöje över att ha vaknat... – 'Jag vill ta livet av mig...' – hörde han henne säga... hon – kom in i rummet liksom hon väntat på att han skulle slå upp ögonen... – han funderade på – om hon inbillade sig vara på en teaterscen... hon vankade fram och tillbaka – likt Macbeth... – 'att vara eller inte vara...

det är inte frågan... ' hon – skrattade inte... kniven – skar sönder boorms knutarna – var hon bara fångad i dess grepp?...

hon föll slak ned på golvet invid dubbelsängens mjuk vita kanter stortjutande... så att det hördes ända till bakersta raderna... –

han var ju tvungen att ta sina döttrar till skolan – kunde han lämna henne på detta vis?... 'sånt är livet...' sin hustrus lik – nere på gatan... – han visste att han inte borde ha gjort det – men – på något vis – bubblade en hämndlysten vrede i honom denna morgon – som – drev honom till en jovialisk slutsats; 'jag får köra henne till sjukhuset...' sa han till sig själv... – ett vargleende han alltid ogillat spred sig ofrivilligt över hans läppar ... – han visste att det allmänt sett ansågs som en berättigad handling... men – han hade aldrig brytt sig om denna sjukdom förräns nu... tvärt om räddat sin hustru ifrån detta han nu körde henne till... varför?... –

gjorde han det?... han visste ju att hon föredrog att hoppa ut igenom fönstret...

kanske var det ändå berättigat ...

psyk-mottagningens personal – log likt ett hugg i hjärtat...

dagen spenderades i ett högfrekvent tillstånd... där kortisolet fick ögonen – att stå ut mer än vanligt och pennan otåligt klappade emot bordskantsmetallen likt foten fått danssjukan och nu runkade i en alltmer högdriven meditation – vari mardrömmar utvecklades...

han vaknade tidigt nästa morgon... – mörkrets täthet utanför fönstret. likt rymdens lufttomma hålrum – där – han nu kippade efter andan – medan den andres frånvaro fick tårarna att väta den kramade kudden... han tänkte på Karsudden – var många nu oskyldigt utsattes för en tortyr, medan de mera 'lyckligt' lottade strövade igenom skog mark och myr...

sjöns fiskar med en krok i sin mun... i en inre tortyr – konstaterade han plötsligt att han gjort något dumt...

han försökte andas lugnt och gick till sin svarta stationära telefon för att ringa samtalet till avdelningen...

hon var inte anträffbar just nu... – när han lade på snurrade hans huvud likt en motor som plötsligt stryps...

bilen hoppade i ett gungande sjösjukt vansinne – han fann sig själv på golvet liggande med sina armar vars händer låg kupade i ett pressat tillstånd över öronen... –

vad var det han hörde, ringde inte den mjuka dörr klockan- kanske var det Malin...

hon kanske redan kom hem?... –

därav – hennes oanträffbarhet?...

han närmade sig de vackra dubbeldörrarna... samma dova spänning fyllde luften – och

den där disharmoniska violinen – som näcken gned på – innan slaget oväntat föll – och kameran segnade ned... –

han tyckte plötsligt någonting var fel... handtaget trycktes ned utav den okända på andra sidan – liksom för att känna om dörren var öppen...

'vem är det?... ' sa han halvhögt – och tänkte på Billy the Kid – medan han tryckte sig emot hallväggen – för att komma ur skotthåll ifrån brevinkastets nu hastigt öppnade metallucka...

'det är polisen... 'hjärtat kontraherade hastigt – medan en hjärtattack for över läpparna...

'hur ska jag veta det?... ' polisradions mekaniska fnitter och raspande ekade i trappuppgången...

'det gäller din hustru...'

rösten hade en klang bedrägeri i sig... men – en chockvåg utav oro – över ett ovärderligt förlorat fick hans darrande händer att skjuta bort regeln...

i samma stund – sköt en stark hand upp dörren – och de två männen rusade in...

han reagerade fort – och lyckades backa i en sådan fart – att nyckeln vred sig stolt i låset i sina döttrars kammare...

han hörde fler trupper – stiga över tröskeln – det v a r verkligen svenska polisen...

hans döttrar låg stelt vakna i sina sängar –

'pappa – vad är det...?'

'jag vet inte ännu klä på er!''...

de stod nu alla redo – vid sängkanten – han hade förberett alla rum med klätterrep – som lätt kunde knytas vid de massiva elementen – med tanken på en nödsituation – till exempelvis brand... det bankade på dörren – eller – var det bara ett knackande med knogen... som kallt och formellt likt en polis...

'Alex Meyer... ni är under arrest... vidare försök att fly är meningslösa... ni gör bara er sak värre igenom att gömma er för oss... vi har till uppgift att föra er till polisstationen...'

Goda råd är dyra, som man brukar säga... tyska koncentrationslägers fångar, skickade till bordeller på grund utav sin homosexuella läggning, i ett socialiserings försök, klass A till C? lesbiska A-klassare... eller sionisterna som var Maos rådgivare... 'sparvarna äter upp spannmålen, de djävlarerna måste utrotas... alltså...' kommunister som jagar de stackarna förväntande sig att de ska flyga rätt in i munnen, de stekheta fälten, där svarta parkeringsplatser breder ut sig, döda småfåglar på marken likt bin i ett mikrovågs strålat område om hösten... insekterna vars naturliga fiende nu inte nappade... näbben vässad ned till en flat udd, leriga vingor för tunga att lyfta hungersnöden människor fallna likt flugor i drösar – Norden och halva Tyskland, folktomma i insekternas svärmar, kommunisternas högstämda skålar, fyllda med söta människohjärnor,

Francisca flydde till Paris, hoppfullt susade Frankrikes högslätter under henne, nattens syrsor upphörde ej att spela gnida hennes välkomstmelodi, en fågel flög snabbt över vägen., framför bilens framträngande lysstrålar – som kastade sig in i ett okänt mörker penetrerande terrängen likt en myra kravlande emot myrstacken.

Chaufförens marijuana doftande kostym prasslade ,mjukt då hans hand sträcktes för att greppa hennes fasta lår... som låg naket glänsande i den mörka förarhytten... fälten smekte vägens sidor, i den tafatta Septembervinden... tystnadens förväntan – och bara ett kort ljud utav förväntan... Paris gator vars livliga stämning ingav nykomlingen ett hopp... hennes problem var hennes överdrivna tal; så fort hennes pojkvän steg över tröskeln började munnen gå . han kunde sitta en halvtimme bara i hotellrummets tambur, lyssnande till tidningarnas spalter, som hon lusläst under dagen... ibland fanns inget sammanhang i det, men han försökte vänta sig vid tanken på denna lilla flicka som förirrat sig i lögnernas labyrinter och vars analysator han mer eller mindre ofrivilligt blivit... munnen fortsatte sitt skådespel hon skrattade, hon var arg, hon beklagade sig över världens orättvisor; han behövde bara nicka eller säga ett kort ja och en halvtimme till utvecklade sig... hon förde honom i säng, och han knullade hennes lilla fitta, liksom hon var 12... en lycklig semester, men pengarna kunde inte räcka hur länge som helst, alla resurser, på jorden sinar ju till slut, tänkte han... hon ville inte följa med tillbaka, utan var glad, att ha tagit sig till Paris i ett luxuöst kort omhändertaganden istället för tristessen bakom plexiglasen i S:t Göran... eller Draken som de inlagda sillarna kallade stället... de varma Paris nätterna omslöt hennes kropp, och liksom vettvilliga brukar ,likt orienterande som rusar igenom skogen emot nästa kontroll, inte trampande på huggormen... hon strövade förbi Rue ST Honoré... mäktiga våningarna reste sig bombastiskt luxuöst invid kastanjernas gungande grenar... almarnas helikopetrar, susade stilla ned emot gator som klingade i takt med Leonardo da Vincis nämmande klibbiga lindblommor brända efter sommarens torka... gå in där... en plötslig röst i hennes medvetande – det visade sig vara pressklubb, ingen hindrade henne för tillfället att vandra emot folksamlingen som satt i skuggan utav innergårdens lätta plasttak och lyssnade till ett föredrag brunt och gult, smälte samman till en helhet som vattnades i den hungriga munnen mannen såg arabisk ut, jag försöker få honom... hon såg redan sig själv i hijab, och pösiga kläder, hon fnittrade för sig själv får väl bli en nunna i sexus gestalt... i kräftande vänkrets – Henry Millers ande spökade i hennes sinne... efter föredraget som handlade om de tilltagande spänningarna emellan Saddam Husseins Irak och Amerika gick hon fram till föredragshållen...

'Mahir' han log och böjde sig lätt framåt med handen på hjärtat...

'är ni anträffbar ikväll...'

idde hon sig själv att fråga, då deras småprat kallnade, 'det vore ett nöje att se er... – får jag bjuda er på La Rotonde?...'

hon kände till stället – och hoppade till utav glädje; inte bara vid tanken – på en bit mat... hon hade enbart gått hungrig en dag eller två – och redan friskt napp utav abborre i ån!... –

han – var charmerande – de drack inte champagne – men – dess alkoholfria motsvarighet – den torra cidern – njöt i halsen – liksom håret i en hårtorkare... – hon njöt, sin högra fot under bordet allt närmare sin granne sköt... –

hennes kön – mjukt öppnade sig – i en puss – som hördes, liksom 'mål!...' läppar som smackande breder ut sig i ett leende... – blötan – spred ut sig – likt en bläckfläck på

pappret –
hon darrade som ett asplöv, i varenda nerv – nu eller aldrig....
'är du troende?..'
hon sa att hon trodde på andar – själavandring – ett soligt ljus – spred sig plötsligt likt en pelare – plötsligt sa hon det;
'Gud...' hon höll på att tappa medvetandet... –
'tror du på Gud?..'
'ja...' flämtade hon andlöst, 'då kan vi ju gifta oss...'
hade hon hört rätt?!, hennes huvud, sjönk alltmera nedåt, han lyckades få tag i henne i sista sekunden,
'gifta oss...' lyckades hon få ur sig... –
'jag menar – som muslim bara möjligheten att gifta sig med troende kvinnor...'
'ja!...' hon log honom brett i ansiktet... men skar plötsligt sitt eget, ty, hon kom att tänka på den plan fula plan hon gjort upp att förföra honom – redan under föredraget...
systrarna var glada, 'var det så här lätt?...' tänkte hon – ingen ifrågasatte hennes trosbekännelse...
den Torsdagen – återvände hon till pressklubben iklädd slöja – och breda kläder – vars svarta tyg böljade likt en skön bris utefter hennes länder...
hon kom liksom ett sug i en kyss... in dra tunga. unga ... blunda...
de åt middag samma kväll... journalisten hade varit så vänlig – att han plus middagen givit henne litet extra pengar, att leva på – utan att kräva någonting i gengäld... hon var galen i att ha honom – hennes förväntansfulla ögon mötte hans under anförandet likt en elektrisk pirrande chock... som lös upp hennes sinne och fick henne att glömma sina dåliga minnen... kastanjernas krossade choklad éclair, i lindblommornas klubbiga honung, kraschade under hennes lätta svarta skor... medan de två glatt promenerade emot måltiden ... målet... tiden...
de tycktes ha gjort det på varenda hotell rum i Paris en kort ceremoni i moskeen i närheten utav den sagolika lilla kyrkan, där barnen stojade som galningar med sina sparkcyklar, och bollekar... hon var lycklig, riktigt lycklig... flyktigt mindes hon sin ursprungliga plan, vilket nu blivit en dröm som uppfyllts...
'det man får gratis... uppskattar man inte...' mannen levde ett bluesliv, där de faror hans journalistiska undersökningsarbete ledde honom fram till, lätt undvärjdes faror med flytt... bara att vandra ifrån hotell till hotell... pengarna verkade aldrig sina – basstationen pressklubben med den där smaken utav en besk seger i munnen... hotellrummets erotik framavlade efter nio månader en tjock mage... bärande ett par tvillingar... missfallets kvarnsten hängdes runt hennes hals, utan att hon dock sjönk till botten... de tre döttrarna kunde hon verkligen se riktigt?... – hennes egna tre döttrar, tassade omkring i de väldiga rummen – Medelhavets kust brusade, längs stränderna... likt brustabletten om kvällen som i en smak utav ingefära, upplöstes i detta mjuka vattnet... en pinande känsla i magtrakten, hade fått henne att sedan åtminstone ett år tillbaka ta detta geniala kosttillskott – för att stilla en gnagande oro – som på kanten tycktes vara nära att överfalla henne... likt svindelns vid randen utav ett stup...
hennes make hade inte sagt någonting till henne , men, hon misstänkte att det inte

varit en traktor som kört på deras BMW, det var sällan traktorer rullade igenom Nice kulliga landskap och än mer sällan de råkade köra på en lyx bil-.... han hade gett henne instruktioner om att inte öppna dörren för främlingar, utan enbart om hon såg honom själv vara med – ifall han var med – och han halvhögt sa; 'bon appetite...' hade hon fått instruktioner om att inte öppna utan istället ringa till hans livvakt – vad handlade det hela om?-

kriget hade härjat sedan de gift sig – Amerikanska trupper – försökte fortfarande febrilt kontrollera , Irak – som spred radioaktivt avfall med ökenvindarna...

Alex hade aldrig svikit eller bedragit den hustru han precis skiljt sig ifrån – när de mötts för 12 år sedan... men – det gnagde i henne en oro att han dolde någonting utav den sorten bakom den spänning han varje kväll kom hem med... han kom åtminstone hem – för det mesta... hon tänkte på sin egen pappa som gift sig med hennes väninna då de bägge var arton... och den sorg detta lett till i hennes hjärta... arrogansen från hennes forna vän som bitit likt pissmyror i kinderna... rädslan, hade alltmer smugit sig på henne att någon förföljde henne – ville han våldta henne?... eller kidnappa hennes döttrar?...

kunde hon vara säker när Sara gick ut att hon skulle återvända?... hon kände det liksom hon höll på att drunkna i en oro – som likt insjövatten slöt sig om henne för att finna henne på botten – flyta ville hon eller flytta !, fly!... i Augusti skulle de besöka Stockholm och möjligtvis stanna länge... förhoppningsvis inte alltför länge... en upp trängande tanke överraskade henne – tänk att nobba en världs berömd journalist, vilken seger hennes familj skulle jubla över... tänk att ta honom till fånga; och låta honom få känna att hennes styrka är större än vad han trott

hennes familj var nu inget problem – hon var tillräckligt respekterad för att klara sig själv... hon behövde inte nån gammal gubbstrutt längre – som svansade emellan hennes ben!... hon var fri kvinna! bara lössläppa alltihopa och låta fanskapet dö – som – en ut låst hund i kylan... tanken förvånade henne likt en överraskning ; att bara få pusta ut, och inte längre behöva oroa sig för Sara, Amanda och Josephine... som nu var på god väg att växa upp... Sverige... Sverige... Julian Assange satt i London på Ecuadors Ambassad... vore roligt att se den...

hennes tankekedja avbröts utav att nyckeln skramlade i låset... Alex, pratade i telefon när han inträdde... 'ma fa...' han stannade mitt i meningen och stirrade på henne... 'ja... ja'. sa han på överdriven franska ... 'vi ska besöka Stockholm en längre tid i början utav Augusti... vi håller e-postkontakt och jag får bli ledningscentral i stället för fotsoldat... bien sure...' telefonen vecklades ihop med ett klick ... hon stod där och såg häpet på honom... 'mäklarna – kommer för att titta på lägenheten på Söndag, det är utav vikt att vi håller det städat och nätt tills vi reser... '

'bien sure... det går jätte bra...' hennes bröst andades plötsligt lättare, skulle hon klara det – med segern till Sverige... – han reste inte ifrån henne – som han gjort när hon ville flytta till Kairo – och han förberett en lägenhet i diplomatstadens otroliga impressionalitee. han hade möblerat den 100 kvadratmeter stora lyxvåningen... när –

han slutligen återvände för att bibringa henne till sina hemkvarter, fann han henne ej... det visade sig – att hon rest upp till Växjö för att studera, nu ville hon ej längre resa till Kairo... ty hennes mamma ville ha henne utbildad... där hade Alex stått – arslet i ändan – och vridit sina händer i förtvivlan eller som den gång han rest till Ryssland med hundra dollar i fickan... utav någon anledning fick han allting betalt för sig – femstjärniga lyxrum pengar allt gavs till honom – utav investerare som uttryckte sitt intresse för att hans tillgångar skulle flyttas till deras Ryssägda bank...

i sin glädjeyra – hade han skickat en avi om överföring... då han rest till Paris för att höra efter varför det ej lät sig ske – fick han veta att banken vetat att om de överförde till dessa lublianer – så skulle pengarna försvinna spårlöst... om – de sagt det på telefon – hade han riskerat att försvinna – eftersom en enda fattad misstanke om att offret hajade galoppen – hade kunnat bli ödes digern...

I amour... la mort...

nu gällde flytten till Sverige... inte denna gång... alla i bilen på en gång...

Alex – darrade i cellen – han åt bara ett utav de tre mål – svenskarna bringade honom ... han hade bett om, att få ringa sin fru . men han fick bara ringa sin advokat... – denna . hade tilldelats honom utav svenska staten... i sex veckors tid –. hade han ruttnat bort, här – utan brev växling utan tillåtelse till några besök... ty – hans advokat – sade sig ha så ont om tid...

han hade redan första veckan – lyckats övertyga sina fångvaktare, att ge honom penna och papper... detta var en lyx här – men ett öppet fönster bakom gallerna, och en släkt cell, plus litet spelat panikslagna kommentarer – hade övertygat en äldre kvinna – att trots allt godkänna detta ovanliga privilegium...

Alex kände sig trött – men – vid jämnmod... inom tre dagar skulle rättegången hållas – hans hundraåttio färdigskrivna sidor, skulle bli en bomb, när de renskrivits och skickats till filmstudion i Paris...

han skulle slå omkull Sveriges tyranni – som på hörsägen kunde arresteras oskyldiga människor på detta vis... ett ödets ironi – det var ju tillåtet att ta en suicid benägen person till sjukhus...

men – han förbannade sig själv ändå – för att han gjort det... det – tycktes till viss del berättiga den tvära galenskap – hans hustru riktat emot honom (p.s. 'förbannade sig själv', innebär här, ångrade sig väldigt, ett bildligt uttryck som inte betyder 'att förbanna'... D.S.), i Sverige – var kvinnor ansedda som några slags halvgudar... 'gudarna' var homosexuella som tyckte om att förtrycka andra... igenom att uppmana till förtal och angiveri... helst på falsk devis... om tre dagar skulle han se sin hustru... skulle han presenterade de svar på de frågor han förväntade sig... skulle ställas...

'hur kan en man våldta sin egen hustru...'

en mycket bra fråga...

han hade åtminstone inte varit hos en prostituerad och sedan riskerat sin hustrus genitala hygien igenom att tvinga sig på henne – ej – heller hade hon inlämnat en

skilsmässa ansökan och separerat rum – så han hade inte behövt bryta sig in, i sina döttrars rum likt polisen...

varför satt han här!?!...

han kunde inte fatta det... i Frankrike – hade han högst kunnat hållas fyrtioåtta timmar...

nu hade han suttit här tjugofem gånger så längre redan... var Sverige tjugofem gånger orättvisare än Frankrike?... med tanke på att Frankrike var så orättvist, måste isåfall Sverige vara rena rama Helvetet...

'rena rama Sovjet...' tänkte han och gäspade...

kvällens mörker fyllde dovt rummet – han kände en viss närefattig hunger – och hans nu trötta utstående hypertheriotiska ögon – flimrade i en saknad på synskärpa – han ej upplevt förut... var han förgiftad?...

'han såg på sitt ansikte i den buckliga plåtspegeln... var det här han?... samma Alex Meyer, som för bara två månader sedan, tagit sina barn till skolan om morgonen, hämtat dem på kvällen – lagat mat – städat sin lägenhet – legat bredvid sin hustru?... den samma!?!... ett trött ansikte – vriden likt en stormblåst tall – med knotor utav smärta och vämjelse... men ändock densamme!...

en sanerad själ – driven till en deprimerad grimasch!...

men – de hade förväntat sig – att han skulle bryta samman – de hade haft fel... de visste inte att bön var bättre än sömn – och att det finns tre duaa Allah inte förnekar; en utav dem – var den förtrycktes, – han kunde dessutom sägas vara på resa – borta ifrån sitt hemland – så med stor trolighet skulle hans bön om att bli frigiven besvaras... Allah kunde inte göra vad Han ville och när inte Allahs tjänare klarade av att skipa rättvisa fick Han göra det själv...

kanske skulle Sverige gå under?... uppslukas i Helvetet...

'vete sjutton,!' tänkte han medan han lade sig på britsen där den tunna slafen var utspridd likt ett grått rått skinn...

medan han somnade in

såg han armar försöka greppa tag i honom, och dra ned honom i en sjö... men på något vis – svävade han slutligen bort ifrån dem – tagen utav ett UFO;? kanske till en okänd planet...

en man hade bestämt möte med en annan för att sälja sin häst den andra vägrade betala

nedför slänten på andra sidan sandbanken hotad utav svärdet

"om du nu ska döda mig har jag en sista önskan!"

"ja vadå"

"jag önskar be till Allah"

tittade med misstro och förakt

"de andra" han syftade emot liken som med sandkorn smetade över ruttnande kroppar låg utspridda likt kodyngor i släntens mäktighet

"har också velat det ser du någon poäng i det hela?"

pausen som uppstod gav svaret

"så gör det då"

han gestikulerade med handen argsint och otålig
den andre gjorde fyra rakaats och vände sig sedan i duaa till Allah
rätt som det var när han reste sig upp dök en ryttares gungande silhuett bakom
sandbanks toppen
när denne i ett tyst utdraget ögonblick drasat ned emot hans belackare som stod och
rensade naglarna lyfte ryttaren svärdet som glänsande stål skiljde mördarens huvud
ifrån dennes kropp medan en blodstråle ljus och förtunnat spreds likt regndroppar i
luften
mannen stirrade häpet på den resligt smala ryttaren
"vem är du?"
"du kallade mig och frågar sedan vem jag är när du böjde dig första gången var jag
sjunde himmelen
likt vid tredje jag redan sänkt mig ned till första"
drömmen försvann liksom främmande ryttaren ty nyckeln skramlade i cellens lås
Alex låg i cellen dagdrömmande på den grå färgade rått fällen
"hon säger att hon rörde sin kropp på ett speciellt sätt han borde förstått att hon inte
ville
att han förolämpade"
äpplet föll ned i hans huvud han såg på det i förundran
bet en bit bort och började tugga
precis som han svalt biten slog en tanke honom likt hans hjärta fått en dolk stöt
han såg sig omkring kunde trädet tillhöra det där huset längre bort?
det verkade så vad skulle ha göra nu?
det var liksom han stulit äpplet ifrån ägaren utav marken
en äldre kvinna öppnade dörren han frågade om ägaren var hemma han fick till svar
att denne hade två hus "men hur så då" "det är en ska jag vill fråga honom om"
"vadå"
"en sak"
"challas"
det visade sig att ägaren hade rest till sitt andra hus det låg en bit bort efter en månads
fotvandring anlände mannen så äntligen han knackade på
"är det du som är"
"ja vad vill du"
mannen visade upp äpplet
"det föll ifrån ditt träd
och innan jag hann tänka mig för hann jag ta upp det och bita i det
förlåter du mig"
ägaren stirrade näpet på mannen i fullständig överraskning
sedan knöt sig ansiktet likt ett åskmoln
"nej jag kommer aldrig att förlåta dig..."
"snälla!"
mannen fick ett plågat uttryck i ansiktet
likt en halvt om halvt ovälkommen katt

"bara på ett villkor"

"vadå"

"att du gifter dig med min dotter"

mannens ansikte log på i en brilliance

"men du ska veta en sak hon är döv stum och blind mycket tjock och mycket ful"

en paus uppstod där tiden för en sekund tycktes stå stilla likt en visare som långsamt tickar segt vid 54 på en skolklocka

"okej då"

"då gifter ni er redan i morgon"

mannen steg in i dotterns rum

och sa

"Guds frid vare med er..."

övertäckningen föll över honom en en lättnad man segnar med

"Guds frid vare med er" hörde han en välklingande söt stämma svara, mirakel som ett slag i huvudet en paus

"ett mirakel har skett" spred ljuset sig plötsligt

"hur så då" svarade stämman

"din pappa sa att du inte kunde tala eller höra", han såg två rara sköna små bruna ögon titta nyfiket roat på honom

"och du kan se också!"

"kom min make" sa flickan som hade burka på sig

han fick sätta sig sängkanten

"vill du inte se mig"

han gestikulerade ett ivrigt ja

men samtidigt att det var upp till henne att lyfte på slöjan

som hon gjorde det segnade han ned på marken medvetslös...

"min pappa ljuger aldrig" sa flickan "jag är döv för allting utom Allah blind för allt som är synd och talar aldrig annat än sanning"

ett utav deras barn blev Imam Shafi mannen hämtade sig aldrig ifrån sin kärlekschock när Imam Shafi var elva år fanns det en man som råkade få en son han hade svurit vid Allah skulle han få en son skulle han vara elva handslängder då ingen människa har så lång rygg var han nu förtvivlad över vad han skulle ta sig till han gick för att spörja byns mest intelligenta barn, "ta bäbisens hand" blev svaret...

Rättegången öppnade med Malins framförande... 2009 hade han förolämpat henne. åtminstone 40 sms fanns som styrkte att han hade kallat henne för hora... hade hon planerat det så länge... tänkte han

efter som han visste eller åtminstone saknade minne utav att ha skickat dem – replikerade han;

'det finns upprörda stunder då ens hustru varit otrogen... varför fortsatte hon att bo med mig i så fall – om hon inte ville ha mig?...' en tystnad uppstod...

"har ni själva aldrig upprörts över en älskades beteende någon gång?...'

jo... hans hustru hade nog otroende systrar – som – haft en och annan trasslig kärleksrelation – det kunde han utläsa i deras ögon...

han var själv emot sina fångvaktare – de fyra på åklagarbänken – sin hustru – sin hustrus familj – domarna – vilka inte verkade övertygade ännu om hans oskuld... plus sin advokat – han inte tillät sköta försvaret och som verkade måttligt irriterad över att ha blivit åsidosatt...

han fick ju ändå betalt – men antagligen mindre – än om han fick sin klient dömd... dömd – det var vad de flesta blickarna här inne sade... det hade inte eller litet att göra med hans arabiska bakgrund – utan mera med hans politiskt känsliga journalistik – han blivit så berömd för igenom åren... de ville ha honom 'dö... md...'

hans hustrus mamma vittnade också

'hon som alltid hatat mig...' muttrade han halvhögt – medan hon steg upp i förhørsstolen...

rättegången – filmades med kamera – hon hade inget att vittna emot honom – trots att hon självklart bekräftade att hon alltid hatat honom... inte liksom hans hustrus väninna – som aldrig träffat honom – men ändå påstod att redan vid deras första möte – hade hon fattat misstankar – det blev lunchpaus... mitt under pågående förhandling – kunde dessa fria "människor" svin tänkte han... gå för att äta lunch... medan han själv var tvungen att sitta i detoneringscell ...

när rättegången öppnade var det hans tur – att föra talan...

hans egen hustru – hade inte ,mött hans blick under de två och en halv timme drygt – som redan förflutit utav den ifrån början meningslösa 'förhandlingen'...

kanske – vore det mera passande , att säga; 'förvandlingen...'

en meningslös en – dock – att påtvinga ett brott – som aldrig begåtts på en oskyldig...

–

medan den skyldiga kräver skadestånd och straff – en alltigenom psykopatisk procedur som förhoppningsvis skulle sluta med hans eget undkommande – att han friades ifrån de falska anklagelserna...

med andra ord – ... han började med en ordlek...

'l'amour...' sa han i ett franskt understrykande – vilket förvånade betraktarna...

'titta i kameran...' sa åklagaren...

'jag förstår att ni försöker destabilisera mig...' replikerade han – och tittade henne rakt i ögonen...

'det finns två vägar ut för mig här ifrån... den ena är min frigivelse, den andra la mort... och jag kan försäkra er – att allt detta som skett – beror på kärlek...'

Nils hade träffat Alex Mayer under 2013 – straxt efter det han kommit tillbaka från Köpenhamn, där han gömt sig från mänsklig tortyr svenska myndigheter utsatte honom för (se P.S. Bakom stängda dörrar Bok 3).

Han hade desperat tagit Nils i ärmen – och bett om hjälp 'don't tell anyone else.. they speak so much here in the mosque, you don't hear it since you don't know arabic', och sedan berättat att han riskerade mer än 2 års fängelse och flera hundra tusen i skadestånd, då hans hustru anmält honom för våldtäkt.

Nils gick genast med honom skrattandes, och samtalades om allt möjligt, ned mot Gamla Stan – och sade att han också hade problem: att han hade anförtrott Odd Wingdahl på Svenska Akademien massa viktigt material – men – att nu hade Horace på kansliet sagt att Nils redan fått tillbaka allt material då han besökt honom förra gången – vilket var i ett torterat tillstånd – och efter han varit hos Horace hade Nils dragit till skogs likt 'skogsbröderna' i Estland, för att gömma sig undan den kommunistiska förföljelsen.

Alex sa: ge mig Horace nummer!

Han hade sagt att han hade massa anställda runt om i världen, bland annat en livvakt som han kallade Taimor – 'men utan gott humör' (han menade sinnes-friskhet) kunde han inte göra någonting. Det var detta han ville anställa Nils för – ironiskt nog – ty Nils ansågs ju som fullständigt sinnessjuk av Svenska myndigheter.

Men – detta brydde sig inte Alex om – två olycksbröder som de var – förtryckta av samma främmande makt.

Så hade de slagit följe – och Alex hade lovat Nils att certifiera honom som journalist, ett yrke han själv – utom att han var affärsman – var involverad i.. enda var att han skulle skaffa denna äkta journalist-legitimation från Egypten 'they sell everything there.. he he' där hans pappa varit Ambassadör i Frankrike för President Nassir. Enligt Alex hade han själv växt upp i Paris på Ambassaden, och hans mor hade varit pianist.

Han hade tre barn, alla döttrar.

'Du skulle se dem, hur vackra de är.. man kan inte tro att jag är deras pappa då man ser dem..' och så skrattade han så där charmarenade, och Nils hade fått träffa hans döttrar. Hans äldsta hette Amanda och hans fru, Malin.

Men, dikter i stil med dessa hade kommit som Zikhr från Allah till Nils:

"Yours."

I hate your cunningness
It feels like every gift you give
Has hidden purposes, only for you to win
As you present perspectives of good fortune
A future free of troubles
The thankful, open up
Reveal and give much in return
Afterwards you try to buy his soul
His freedom of tongue
And push him towards hellfire
Burn!

Who says his word never breaks,
But takes back all given promises
And keep on depressing acquaintances
With hopes taken back

If over-sensitive ears
Perceive a revealing attack
Rely upon persons no more
Whom with golden promises makes people work

och även denna;

I dare not speak with you in letters anymore
Just like Izzy-the-Geek and Academy (but no more since 8 January 2013) you
recognized my geniality
Then afraid to go where the revealing water flow
tried to drop my eternal poetry
And stamp it 'uninterestingly' on the floor
Better to never have been born
Than the torment that awaits
The conscious denier of truth
In hell's deepest depths
Personally, do not flatter
And say greatness, madness officially
Give the same version!
Fulfill given promises, speak seriously
May Allah protect me from displaying a force which I lack
And by this, leaving me open for attack

när Nils läst den sista raden för Alex hade han sett hur Alex hade hajat till – och Alex hade sagt: 'vow!' 'good Abdulhaqq!'

Det var liksom att han chockats över att Allah, som han ju själv sade sig tro på, avslöjat honom som hemlig agent utsänd att störta Nils i fördärvet! Detta var den perfekta attityden muslimer emellan; Nils dikt var ett kallande till Islam, och Alex hade fått det genom en som inte var född i muslimsk familj, och som nyligen konverterat. Nils hade antagit utmaningen att göra Dawa för denna agent, för att kalla honom tillbaka till Islam.

Alex ex-fru var som sagt även hon klassad som sinnessjuk – och detta tycktes Alex ha som mönster; att han använde sig av diagnostiserade för att ta sig upp då hans bedrägeri-verksamhet satt honom i klistret – men – att han sedan då kunde 'dumpa skiten någon annan stans' när han kommit till en viss punkt..

När Madeleine – som ju var Nils gode man – fått veta att Nils gett Alex 6000 kronor för journalistlegitimationen som han ännu icke fått, utbrast hon sött:

'bedragare!' och drog efter andan 'nämen nej – Nils!' och Nils hade fått en del söta bannor över sig..

Alex hade förbjudit honom att tala om för någon att han gett honom pengarna, och, då Nils refererade det hela för Alex – hade Alex sagt:

'it is you who cause the whole thing' och skrattat, ett sånt där sött skratt – som betydde

att han fortfarande kände sig ha läget under kontroll..

Han menade – att det var Nils – genom det att han berättat om de 6000 kronorna för Madeleine – som orsakade att Madeleine nu trodde Alex eller Yusuf Mahir, var en bedragare. Men – Nils hade de facto – återfått en del utav sin produktion från Odd Wingdahl genom Horace – om detta var genom Alex intervention, eller om det var Viveka Vogels brev till den dåvarande Ständige Sekreteraren Jesper Adinglund som gjort att de tillslut hittat Nils skrifter i Akademien visste inte Nils..

Men – han fick tillbaka långt ifrån allt - :

‘Odd tyckte så bra om dina dikter’ hade Horace skrattat på kansliet ‘att han hade tagit hem dem och förvarat dem i sin chiffonje.’

Framförallt saknade Nils en dikt som hette ‘Men kan du tala om natten Nora’, vars tema var storslaget.

Den beskrev charaderna Nils lekt med Kornal och Ebba och Clara med flera hemma hos Clara 2005, då han fortfarande bodde på Vulcanusgatan, med ett ‘?’ efter sig. ‘Men – ingen sol! - kan du tala om natten? kan du bara inte ligga där med staven i handen och onanera? är du inte bara en bild som talar i ett lyssnande? – då jag sedan ligger där torterad och kallas storhetsvansinnig – kan du då – likt Madeleine – fortfarande tala till mig? Nora? Kan du tala om natten?’

Sedermera dök det upp en diktsamling som hette ‘Men säg nåt om natten då’ av Nora Gomringer, ursprungligen skriven på Tyska. Till saken hör – att under denna tid bodde Odd Wingdahl i Berlin – och undervisade i litteraturvetenskap på ett Universitet.

Nils saknade också en dikt – en dikt som hade en rad som Lebba Fitt-Pattström antagligen sprayat utanför hennes och Odds då gemensamma bostad på Skomakargatan, innan nu hon hade skilt sig från Odd:

‘Under båtstönen finns en sandstrand’ – hon hade sprayat det i rött, och Nils hade uppfattat det redan då som en tacksamhet hon riktat mot honom. Hon förstod att Odd mött sin bane genom Nils och en kraft som var stark nu försökte ställa saker mera till rätta, funnit Nils dikter i chiffonjen där Odd förvarade dem, älskat dem, och sprayat det hela som ett tecken till Nils och Odd vad hon tänkte göra.. ‘under båtstönen finns en sandstrand’.. sprayat i rött på kullerstenarna utanför Skomakargatan..

När hon skilt sig hade det framkommit att Odd under längre tid i hemmets hemliga vrå – hade likt en Jack Nicholson i The Shining ‘only work and no play, makes Jack a dull boy’ börjat tappa humöret och misshandlat Lebba.. också Marcel Wingdahl vittnade om misshandeln mot frun och barnen..

Detta visste de i innersta kretsen – men – inget av detta kom ut i massmedia! Odd Wingdahl, idolens, bild-nimbus fick icke rubbas!

En dag när Nils satt och väntade på Alex – på Espresso House på Drottninggatan, var Alex försenad som vanligt, och Nils hade skrivit följande text, då han kom hem till Madeleine åter och fått veta att en konstig man med keps han skymde sig under i titthålet i Madeleines dörr, under tiden Nils varit borta och väntat på Alex, kommit och plingat på Madeleine.

Madeleine hade inte öppnat,

In Horace office, Nils sat depressed, 'at least, he has invited me to Nice, to stay as long as I like for free, in one of his apartments...'

'that was wonderful news', Horace said

'I hope he will not shoot me, as I come there...'

'I hardly think so', laughed Horace merrily

so many times, Alex had disappointed Nils, that he had began to have dreams, of the same shooting him, as he merrily subsided by the mediterrainian

as usual he waited in the cafee in vain, Alex didn't show up Nils had received prohibition to lend the phone of the cafee, as he was leaving, he said, "he never came, well no matter, I was anyway, going to admonish him in Allahs name to keep his word, to people, lest, they approach me on Doomsday, complaining they thought I had recommended him, and he never kept his promises... bye..."

as Nils approach the Waynes Cafee he saw Alex peeking in cautiously, as he was looking for something, like Nils himself, 'you have to see them before they see you...'. Nils thought it had looked queer, and now sat in Madeleine's kitchen who was the stranger who had rang her bell with grey cap?

the phone call Alex had received, half a hour had it been a code word that Nils was now with him yet half an hour? 'revenge is a meal you eat cold'

Nils felt, like he would have betrayed Madeleine, if he hadn't begun to speak to himself, "could it be Alex..." he had said aloud, "no!..." Madeleine herself, to his relief, already had come up with a conclusion, "yes..." Nils tried for himself, "Madeleine speak nothing of what you now heard me say, I have to find out if Alex has something to do with this, if so, it is catastrophe"

he took William Blakes poems, and read, "love to fault is always blind always is to joy inclined, lawless winged and unconfined and breaks all chains from every minds, deceit to secrecy confined, lawful cautious and refined, to everything but interest blind and forges fetters for the mind" 'is a deceiver' Nils exclaimed, Madeleine who was in the same room, agreed. 'forget about it... It was just jumping out of my mouth, I hope by God he hasn't anything to do with the grey cap...'

'Ifall det är för bra för att vara sant så är det för bra för att vara sant' - Madeleine

Alex hade alltså erbjudit Nils jobb i Nice, där han sade sig ha 2 lägenheter; en nere vid stranden – och en för vintervistelse uppe mot kullarna; varför hade familjen åkt från Nice för att bosätta sig i Malins lilla lägenhet på Frigatan i Gröndal?

Hans döttrar gick på Franska skolan på Stora Essingen. Den äldsta var 12 år – de andra 9 och yngsta 7.

Alex hade en gång – när Malin fortfarande gömde sig och barnen i ett stödboende vid

Tekniska Högskolan, något han spanat ut, hotat med att döda henne. Då hade Nils sagt:

Ifall du fortsätter på den linjen får du ingen mer hjälp från mig.. – Nils hade dock undrat om Malin varit otrogen mot Alex:

och Alex hade skrattat och berättat om hur de bägge varit otrogna mot varandra, på det viset skrytande med sina synder inför Nils. Det fick Nils att dra öronen åt sig, och Nils bestämde sig för att om möjligt sluta ha kontakt med Alex, då han ju hjälpte Alex för Allahs skull, och alltså inte kunde åse hur han skröt med dödssynder.. men, Nils hade där och då fått Alex att lova att aldrig begå Zinah igen, dvs. utomäktenskaplig sex, men en rest utav tvivel hade ändå dröjt kvar i Nils efter det hela..

Alex vann slutligen processen och blev frikänd, och han hade kommit överlyckligt strålande i ansiktet – och sagt att det hela fullständigt varit Nils förtjänst. Alex hade flera gånger velat betala Nils för tjänster han utförde, sade han i alla fall, men, Nils hade avböjt med orden att han gjorde det för Allahs skull som saddaqa, sedan hade Alex och han gjort en överenskommelse, att får han något skadestånd, vilket Alex tyckte var troligt, (från processen), då han suttit olagligt frihetsberövad och inte kunnat jobba (han sade sig bland annat jobba som journalist på Al-Jazeera och Al-arabiya, och han hade som espostadresser dessa namn på gratis-epost-konto-sidan yahoo.com.) 'tror du att det är enkelt att få dessa epostkonton?' hade han sagt till Nils.

Under den tiden – och det var allt detta som nu med James Samples gick igen, och lät bekant..

Nils såg givetvis aldrig röken utav de pengar Alex hävdade sig ha fått som skadestånd, och dessa hade han skrutit inför de andra på moskén var 11 MILJONER! svenska kronor. Nils hade sagt – då Alex storlycklig berättat att han fått så mycket, att det nu var Alex tur att hjälpa Nils.

Fyra komma fem miljoner skulle gå till Madeleine, och fyra komma fem miljoner till Urji, sedan skulle Nils köpa Izzy-the-Geeks bibliotek och anteckningar för 700 000 och resten skulle gå till att betala Eddie Grahns affär i Gamla Stan.

Alex blev snart än mer otillgänglig, vilket Nils tyckte var skönt: nu slapp han hjälpa någon han tyckte hade högst tvivelaktig moral. Sista gången han såg Alex hade Alex sagt att han givit de 11 miljonerna i välgörenhet. Och snart fanns inte Alex mer.

Att han lovade Nils att han fick komma och bo gratis resten av sitt liv om han ville, i hans lägenheter i Nice, infriades inte det heller.

När Nils 2016, 28 November, blivit tagen av Thomas Gurell och Christoffer Karlsson på Folkungagatan på Söder, hade Nils mailat Alex – att han behövde tillgång till lägenheterna.

Alex hade då mailat tillbaka och påstått att han var i Kuba på uppdrag av FN. Och att detta kontrakt sträckte sig över 5 år.

Nils skrev då att han ju kan ta sig hem och hjälpa Nils – det går ju att resa snabbt över Atlanten numera, men Nils hade inte fått något mer svar, och då han 2020, då det gått mer än 5 år kontaktat Alex, hade han inte alls fått något svar..

Alex hade, genom Nils förmedlande, haft Kerstin Koorti som advokat, så hon visste vem

han var, men, ville inte lämna ut någon information om Alex till Nils.

Det konstiga var att hon för rätten, när Thomas Gurell och Christoffer Karlsson och 'psykiatern' Anna Friberg drog Nils inför domstol för påstådda 'hot' föreslagit rätten LRV utan SUP, och att hon nonchalant slängt bort en journalanteckning Madeleine lånat ut till henne inför förhandlingen i Tingsrätten.

Nils bara tyckte att detta var anmärkningsvärt beteende mot sin klient.

Varför var då Nils benägen, när han visste att dessa varningstecken att James Samples med största sannolikhet var en agent eller bedragare, att fortfarande umgås och hjälpa honom?

Horace hade sagt, då han hört att Nils skulle avsäga sig sin förtidspension och börja arbeta för Alex i Nice: vad ska du då leva på?

Nåväl, han hjälpte James Samples eftersom han var utestängd, och både Alex och James Samples erbjöd honom det, den biljett in i 'The land of the free' igen – där han återigen kunde 'bli någon' vilket var ett krav från idoldyrkarna, som han en gång känt, för att bryta sin totala tystnad – sina charader.

Ulrika – Anna – Johanna – Ebba – Helen – etc. deras tystnad var kompakt, och Nils ville att de åter igen skulle tala med honom.. 'Kan du tala om natten Nora?' – inte för att han direkt tyckte deras utfrysning var rätt – utan därför att han var nyfiken. Och som Blyth skriver 'Zen är att vara intresserad'. Förresten var tystnaden omkring honom total: även okända unga tjejer han kontaktade, som ju borde ge ifrån sig någon typ av reaktion, ett gensvar av något slag, pga. hans bildskönhet och begåvning, även dessa var helt tysta.. Kände hela världen till att Nils var utestängd?!

Jenny Nyströms tomtar lurade bakom gathörnen, och papegojorna chattrade på taken över Nils huvud; skulle Nils bli slutgiltigt korsfäst, liksom bagaren som hade sett sig själv bära bröd på huvudet som fåglarna pickade på, i sin dröm som Profet Josef tolkade i fångelset i Första Moseboken, eller skulle han åter få pressa vin för sin Konung, som den förste Skänkmästaren, som sett sig pressa vin i sin dröm?

William S. Burroughs skriver: när en patient förlorar ett ben – vad har skadats i honom? – jo – hans självbild – så vad vi behöver injicera är bild..

och William S. Burroughs beskrev bild som morfin och att morfin var bilder 'that brings sweet dreams'

Ulrika, Anna – Ebba – Johanna – Helen – hade snickrat på sina självbilder och lyckats i varierande grad efter de infödda förutsättningarna (skönhetsgener – familjeegendom – vilket leder till kontakter etc.) men de hade inget självförtroende, inget sant Självstående.

Detta var anledningen till att Tai Chi Mästare och liknande Österländska kampsportsmästare kunde ta sådan ofantlig mängd smärta utan att skrika, tупpa av eller retirera: de hade en självbild byggd på sant Själv-stående, ; Zen, Ch'an, och var inte beroende av yttre ting för sin självbild, alltså kom morfinet likt en kallfusion i solen om natten från ovan – och gav sprutan 'right in the main line', en Nora om natten som kunde tala, när de tillfogades skada.

Katerina Janouch skrev en gång en bok – hon kallade 'Bilderna av Sverige' som kritiserade denna fixering vid självbilden, Nils hade kommenterat detta i följande dikt:

'ett uns stolthet i hjärtat inte äntra Paradiset'

K. J. karaktär: 'var en slampa' är till för att övertyga litterärt, bakom där finns en kall beräkningsförmåga, som ser allt i fack: hon försöker stapla sin litenhet till himlen, hennes 'framtidssende' är inget annat än en envis plan för att uppnå olika mål av politisk karaktär

när hon ser ned i det förflutna , tittar hon på saker som blivit strukna, nuet är en kåtbock, av upphetsadhet, i känslor som frigörs enligt 'det förväntade mönstret', det som passar in i planen.

Dvs. på vilket sätt var nazismen, som Katerina Janouch börjat representera, bättre än socialismen eller kapitalismen, då denna också försökte stapla sin litenhet till himlen? De som likt Kornal och gänget – börjat med att i smyg röka marijuana, en drog som frigjorde de inre bilderna, och blivit 'con-men' i samhället, var de som var Nils bästa vänner genom åren förutom legenderna; dessa uppskattade faktiskt konst.

Genom Alex hade Nils träffat en tidigare Mästerkock som hette Monsef Ammar. Han var också en utav de som blivit besvikna då Alex svikit sina löften. 'Yours' 'Golden Promises charm'

En dag, 2014, när Nils fortfarande bodde på Erstagatan, efter det Alex brutit kontakten, skulle Nils gå till Fredagsbönen i Stockholms Moské. Han hade för vana, pga. sina förtalande och brutala grannar att alltid kika i titthålet innan han gick ut. Denna dag, steg en kostymklädd kille upp utanför hans dörr, och ställde sig precis utanför dörren då Nils skulle gå ut.

Nils orkade inte tänka mer på saken, utan undvek helt enkelt att gå ut, men, nån timme senare då Fredagsbönen än mera närmade sig, så provade han igen; och killen var fortfarande kvar!

Då steg Nils ut på sin gård, och tittade sig omkring; han såg sin favoritgranne som hjälpt honom mot poliserna som släpat honom ut ur Åsögatsdelen av det hus Nils bodde i 2011, och hon hade kommit och vittnat för honom då han sent på kvällen skrikit på hjälp: han bor ju här!, hade hon sagt, och detta hade varit nog för att poliserna skulle släppa honom.

Nu frågade han en granne på andra sidan stängslet som stod och vattnade, ifall han kunde ringa till polisen, ty, det var en okänd man som vakade utanför hans dörr. Det ekade på gården, och Nils stämma var som vanligt stark.

När han kommer in igen hör han genom sin lyhörda dörr hur porten öppnas mot gatan, och det kommer någon uppför trappan. Det är så klart hans favoritgranne som vakar över honom. Hon frågar vad mannen gör där. Mannen säger att han har till uppdrag att arrestera Nils då Nils är sinnessjuk.

Mer hör inte Nils, han är redan på väg ut genom fönstret.

Han springer fort till Madeleine, som säger att det inte är någon fara, han är inte efterlyst. Men, Nils ber fort om pengar; det får han. Han ringer även till Yusuf Abidi, hans granne, och frågar ifall han kan gå till lägenheten och stänga fönstret mot gården, han säger att Madeleine kommer med nycklarna. Yusuf låter skit-sur och säger att han

skall gå till Fredagsbönen. Det är tydligen viktigare för honom att inte missa en tråkig, meningslös Fredagsbön med ytlig predikan, än att hjälpa Nils att inte få sina saker i sin lägenhet stulna. Han kan inte offra ens några minuter för det.

De två kommande nätterna sover han hos Moncef, som bor på Barnängsgatan ett stenkast från Nils. Han har två inneboende tjejer som verkar förälskade i honom som han äger lägenheten tillsammans med. Sedan så åker Nils återigen till Köpenhamn.

När han kommer ut på de morgontomma gatorna, hälsar flera människor på honom, liksom han vore en gammal bekant de längtat att återse. Han går till Naqshbandi moskén, finner Matloobs pappa, som efter några timmar, återigen ger honom nycklarna till den fina lägenheten på Blågaardsgade. Nils är åter igen räddad.

Saad, som fixade lägenheten genom Matloob åt Nils på Sufi-mästaren Navid Aslans inrådan, frågar Nils ifall Nils inte vill gifta sig.

Nils säger nej. Han förklarar att han är alltför skadad nu för att vara nära någon. 'Men, vill du inte ha någon att ligga och hålla om på natten?', Nils behöver inget sådant, han har fullt upp med kallfusionerna, och Ulrika har ju återigen varit närvarande i dessa, hon som sedan skulle komma och försöka gifta sig med honom ett år senare.

Att Nils var så skadad var en utav anledningarna till att han var svag för bedragare. Han behövde framförallt pengar till en tandställning för att få in sin tand som blivit skev då han bitit i en gaffel pga. tortyren, som vi berättar i P.S. Bakom stängda dörrar Bok 3.

Nils vistelse i Köpenhamn slutar ett halvår senare abrupt med att grannen som flörtat med honom, frågat honom vart han kommer ifrån, och som skrivit en lapp 'till käre postbud' som uppenbarligen var riktad till Nils, att Nils en dag skriver på baksidan av ett vykort och fäster det på hennes dörr:

Jag vill gifta mig med dig i Allahs namn, Naqshbandi, The new religion.

Matloob betalar hans biljett hem, och sedan dess tog Sufi muslimerna i Köpenhamn avstånd från Nils.

Nils hade följt detta: 'du måste kasta dig rakt in i det som du möter som nihil - intighet' som D.T. Suzuki skrivit, och nu fyllde Allah detta intet med Nils fiender i andlig Fatanu, helig eld.

I tidens slut, är det som ser ut som vatten eld – och det som verkar vara eld vatten – därför – gå mot elden och ni kommer hamna i vattnet – hade Profet Muhammad sagt. Nils var perplex över att de som var t.ex. musiker inom klassiskt musik – eller tjejer som älskade romantiska ballader – var mer benägna att visa sig som dolda satanister, än de som liksom Kornal och Mark – mera hade det djävulska som ett öppet uttalat element.

De 'romantiska' brydde sig mycket mer om 'bilden'; detta var hemligheten. Passade inte något in i deras orealistiska sken – så stötte de narcissistiskt bort detta. Det var, för att dra en parallel – som varför Odd Wingdahl var underlägsen William S. Burroughs.

Burroughs var ärlig i sin polyamorism, – sitt sökande efter kärlek – medan Wingdahl smög bakom fasaden av giftermål och familj. Wingdahl var 'en Horace' – en Satan som liksom solen kunde generera ljus ur sig själv, genom att med intellektet bryta ned begreppen. En inbrottstjuv som tjuvlyssnade, efter ifall offret upptäckt hans hemliga plan ännu, att sticka kniven i ryggen och lämna honom i tortyren, och beröva offret de han älskar. Eller 'Hor-as' som man säger i Sverige om Odd Wingdahl, med tanke på

Horus.

På samma sätt, hävdade här James Samples, att hans hustru behandlat honom orättvist, och att han behövde komma tillbaka. Men, Nils kunde inte tänka klart där han satt där: han hörde Jonnas stämma varna: ta absolut inte hem honom! då han inte kunde tänka klart gjorde han ett ödesdigert misstag: okej, sa han, du kan sova hemma hos mig..

James fortsatte sin berättelse:

'so they tell me: if I get caught one more time for even a small offence, I face 16 years imprisonment..' där de går hem mot Nils lägenhet.

Nils själv är efterlyst av polisen, och instruerar därför James att inte tända några lampor i hans lilla lägenhet på 43 kvadratmeter på Nybohovsberget med den undersköna utsikten..

James föreslår snart, liksom Alex hade gjort, att Nils ska börja arbeta för honom. Han har en hemsida som heter hötorget.com och som konkurrerar med den officiella .se sidan. Nils sväljer betet igen, precis som han gjorde med Alex: Alex hade föreslagit att Nils skulle börja arbeta för honom i Frankrike, och att han var välkommen dit. På samma sätt, föreslår snart James att Nils ska flygas till USA där hans vänner ska kunna ta hand om honom, och han uttrycker bestörtning över att Nils behandlas på detta sätt i sitt hemland. Han påstår att han haft 43 företag 'in the States' byggt hus, och jobbat som brandman, även som ambulanspersonal, och bombjägare vad gällde terrorbombningar.

Nils går med på att hjälpa honom starta upp sina företag här i Stockholm, och, blir snart satt som 'organisatör och fotograf' på hötorget.com

Han gör sitt arbete mycket effektivt och bra.

Hans tanke är att, förvisso så vill han sova själv, och ha kallfusioner (alltså drömmar av sexuell karaktär som kulminerar i orgasm), men, att det vore fel av honom att inte hjälpa en förtryckt.

Han köper mat till dem bägge, och betalar även James 3200 för att vara värd för hans hemsida.

James säger, att för det priset kan han hosta hur många domännamn som helst, och Nils betalar James för att köpa nya domännamn åt honom.

Dock så är kruxet att dessa då läggs på James profil på hostgator och att Nils faktiskt inte äger dem.

Men, Nils är glad av sig, och som vanligt, spenderar han pengar för Allahs skull för att hjälpa de förtryckta.

Dagen efter James flyttade in till Nils, ska de gå och hämta James saker på Best Western Hotel på Apelbergsgatan i Stockholm.

James går in och genast ser Nils att personalen blir på helspänn.. han gör ett försök att hälsa på restaurang personalen, men, de ser väldigt skeptiska ut.

Sedan leder James Nils ned till gymmet för att hämta sina saker, en stor resväska och ett knyte; han säger:

'in the States I built Best Western hotels..'

James gick runt och visade Nils hur '&' tecknet var ingraverat i taket på våningarna, och sa 'that we didn't do in the states', Nils var osäker om han såg det som James pratade om..

Ned med hissen kommer plötsligt chefen för hotellet som presenterar sig som Frederick; han frågar Nils vad han gör där.. Nils säger litet så där uppgivet självsäkert att han är där med James, 'en av era bästa kunder eller hur..'

'Faktum är' säger Frederick, 'att han inte ens är kund hos oss.. vi vet inte vad han gör här.. vad har han sagt till dig?'

'att han bygger Best Western Hotell i USA och att han har klientel som brukar sova över hos er..'

Frederick skakar på huvudet och säger: 'du får göra som du vill.. men inget av det där stämmer..'

Nils rycker till litet..

När de kommer ut på gatan undrar James 'what that dick said to you'

Nils berättar.

'you know' säger James 'that his boss is in the CEO-group of hötorget.com I could get him fired..'

Och James verkar på riktigt sur..

'idiocy presages devilry / to pretend things are alright when they ain't/ is a way to lot of unnecessary pain'

I Nils sinne kom den poetiska raden, som han skulle ha som valspråk på sin hemsida; han satt med James Samples på ett espressohouse i konserthusets källare..

J. Testarens ansikte blev plötsligt långsmalt – och ögonen pressades lätt ut ur sina hålor..

'nay..' sa han sedan, så där litet låtsat förtroligt, 'I don't think that will sell..'

'take something..' och så låtsades han tänka – och brast ut i ett krystat skratt då han sa 'normal..'

Nils propsade ändå på att ha det som valspråk på sidan – han sa att han tyckte raden var bra..

'Allah vill ha det så..'

'okay.. if Allah wants!' halv-skrattade James, 'then it's surely the right thing..'

Ifall det är för bra för att vara sant! – så – är det för bra för att vara sant – hade Madeleine sagt till Nils då han höll på med Alex Mayer och 'jobbade', eller, i Nils fall, snarare gav saddaqa.

James brukade stanna hemma i lägenheten om dagarna, medan Nils var ute och gjorde sina saker.. Yusuf Abidi hade instruerat Nils en gång – att man kan gå in hos sig efter 20 tiden och ut innan 8 på morgonen. Polisen brukade nämligen oftast komma och söka en under de 12 andra timmarna.

James var tidigt uppe; redan vid 5 tiden kunde man se honom med hans tjocka mage,

kasta sig ur slafen och börja koncentrera sig på dataskärmen. Ibland satt han även uppe 'under American hours' – tills sent på natten. Nils fann livet med James sympatiskt, och undrade för sig själv varför han inte tagit sig ann någon förtryckt Kristen tidigare.. någon som av tidens storm kastats upp på en öde ö likt Stockholm , och där träffat sin Fri-dag.?

Mars går över till April, och det hinner skrida långt in i April innan något konstigt händer..

En dag när Nils kommer ut från Jonna, och sätter på sin telefon – finner han att James ringt massa gånger, när han ringer upp säger James med skälvande röst: 'the police just left from here..'

'what happened?'

'I don't know actually.. they seem to be a lot searching for you.. you know – in the States when someone has managed for 10 months to get by, the police says to 'emselves, 'Ah – he seems to be doing all right that poor little fellow.. we forget about him' but here... shit man, I think you might be in deep trouble.. they were several, I think I counted them to seven!'

'Kan du träffa mig och ge mig mitt samuraj svärd?' frågade Nils som första reaktion..

'Yhea.. I'll just see if it's here.. where did you put it?'

'on the wall in my room..' säger Nils

'No I don't see any sword around here..'

Nils står först handfallen – hans samuraj-svärd, är ett äkta, ett svärd med mirakulösa egenskaper.. 'Nils, I think they took the swords...'

Han som sålt svärdet till Nils – Magnus von Brömsen, hade dött av cancer för att han rekommenderat Nils att vässa det med en diamantvässare från Clas Ohlsson.. Nils hade gått minst 4 gånger till Magnus och påpekat att Nils trodde att det antagligen var ett mästarsvärd, och ifall han var säker på sin sak, och Magnus hade bejakat att han var säker på att det gick att vässa med en sådan diamantvässare..

Nils hade precis tänkt gå hem med svärdet, som han hade i en väska han köpt av Urji Nali, som det stod Ace Security på – då han kom att tänka på en hadith: hadithen sa att när man köper ett vapen av någon, ska man följa de instruktioner som säljaren ger vad gäller vapnet.

Så han gick till Clas Ohlsson och köpte en diamantvässare.

När han kommer upp till Madeleine sätter han sig i den soffa de lagt ut för Nils att ligga och vila i, i köket, och börjar vässa svärdet.. Han filar på det glatt medan han tänker på andra saker, utan att tänka sig för vässar han ned 2 pluppar på klingan där svärdet går in i fästet.. Plötsligt är det liksom en annan dimension öppnade upp sig, Mästarsfären bakom svärdet talar plötsligt till honom:

Ifall det inte varit så att du var skyddat för att ha följt en hadith så skulle detta dödat dig.. säger det, och Nils inser att han begått ett ödesdigert misstag; han hade just råkat vässa bort svärdets symboliska andliga koppling, dess 8 – till Mästarsfären..

Nils går genast ned på knä och gör duaa till Allah – och – det enda han kan komma på

att säga är, att Allah ska rädda honom och lägga över synden på den som instruerade honom till detta, som ju sålt svärdet till honom, och duaan klickar i..

Två år senare dog Magnus von Brömsen i cancer..

Så nu säger James på andra sidan telefonen:

'well.. I think they took the swords..'

Nils känner chocken sjunka i bröstet. Han tar sig fort ned till Djurgårdsfärjan, men hans SL-kort har precis gått ut, och spärren visar rött..

'Shit..' tänker Nils, det här kanske är hans sista chans att undkomma: han har litet pengar i fickan som tur var, men det visar sig att de inte tar kontanter i Corona-tider, men han blir förbi släppt utav den söta flickan bakom disken..

Medan Nils åkte på färjan, tänkte han på att James sagt att han inte förstår sig på poesi, och backat upp detta med en liten anekdot:

'När jag gick på high school, ifall någon kunde få mig hög, mannen.. det var högsta inofficiella poängen i High School'. James var dock så rolig, att det att han inte var mottaglig för andliga saker inte märktes.. Han kunde kasta ur sig de mest skrattretande sakerna man kunde tänka sig, och Nils skrattade, likt han hade gjort med Erik..

Nils märker en konstig polisuppmärksamhet omkring ställena han sätter sig på.. När han sitter vid Biskopsudden, tuffar en polisbåt förbi.. och, när han senare sitter vid Blockhusudden, kör en polispik förbi.. han sitter dock litet skymd.

Han kastar sig på bussen och går av vid Tekniska Högskolan och tar tåget ut till Universitetet... i Corona-tider är det ju ingen kontroll på vare sig..

När han senare träffar James och Chenso Chano på McDonalds vid Slussen, så säger James: 'I don't know if I was followed, when I passed Liljeholmsbridge there was a lot of fuzz around me..'

Nils flyttar till Eiwar igen, något han ville undvika, då Eiwar klagade på sådana naturliga saker som att man kunde få en kallfusionsreaktion och därför orgasm, och sa: 'jag vill inte du runkar hemma hos mig!', men, Nils hyrde ju ett egen rum, inte skulle Eiwar kunna förbjuda Nils en sådan naturlig sak i ett rum han hyrde! Nåväl, 'back to Eiwar..'

James blir avundsjuk på Nils höga status och börjar förfölja honom

'back to Eiwar..' 'he he' skrattade James i telefon.

'Mormor – varför har du så stora öron?' frågar Rödluvan 'För att höra dig bättre' sa vargen i fårakläder.

Samman-brottet/genom-brottet

James hjälpte Nils med vissa praktiska saker, som att tvätta sina kläder, det var i princip det, men, han bodde fortfarande i Nils lägenhet. Egentligen fick ingen bo i Nils lägenhet när inte Nils bodde där, enligt Svenska Bostäder, hyresbolaget, men nöden känner

ingen lag, och det var inte bara själva saken som var grejen.. Nils kände undermedvetet hot ifrån James, och, hade involverat honom, liksom Alex, riktigt ordentligt i sitt liv, pga. att han mer och mer blev övertygad att han likt Alex, var en agent som skickats på honom ifrån främmande underrättelsetjänst. Det kanske låter underligt, men ibland, när Nils hemliga berömmelse och andliga styrka blev för stark, verkade det som någon främmande underrättelsetjänst skickade agenter på honom, för att försöka göra honom håglös, och få honom inspärrad igen.. Bakom där tycktes dock ett hot ligga; ifall han inte fastnade på kroken, så att säga, så kanske något värre väntade.. Därför arbetade han glatt för James på hans företag, och gjorde otroliga grejer som organisatör för företaget.. Dessutom bjöd han fortfarande James på fika och liknande när de träffades.

Nils misstänksamhet att allt inte stod rätt till väcktes, då han en dag tog upp att han ville ha vissa matvaror från sin lägenhet. Då sa James:

'allt det gick liksom, ganska snart ned i magen..'

Nils fick några oattraktiva knäckebröd han köpt och litet konserver, inget mer än så..

När han senare förde saken på tal, så kom dock James med en annan historia, vilket tycktes motiverat av att Nils gärna ville att James skulle hjälpa till att ersätta den dyra maten han ätit upp:

'Du vet den där sur-kolen du köpte.. du hade lämnat en skål med sånt i kylskåpet.. Jag var själv ute och åt mig full på de olika restaurangerna jag samarbetar med, och den där sur-kolen förstörde allt du hade i kylskåpet.. så det luktade!'

Nu tyckte Nils att James var både oansvarig och en lögnare..

'Så jag fick skruva isär hela kylskåpet och rengöra allt, och sätta ihop det igen..'

Nils undrade om det låg lika mycket sanning i denna historia som det legat i James historier om att han bytt varenda kran och avlopp i olika moskéer, som hjälpt honom innan Nils hjälpte honom, antagligen med liknande anledning att de trodde han var förtryckt i hemlandet. Ett av projekten där han fått bo, var under ledning av 'Yusuf' en neger som var i ledningen av en ny samverkan mellan Kyrka och Moské i Hallonbergen. Där hade James sovit i det kontor som ställts till hans förfogande. Nils hade varit med honom då han fått sms:et att de skulle kasta hans saker om han inte kom och hämtade dessa. De hade hittat en tandborste, och misstänkte att han sov där.. och kommit in med 'en biffig kille.. antar att de inte hade vågat annars..' hade James muttrat där de stod där på Slussen..

Nils väntade nu på tillfälle att få ut James ur lägenheten.. han förstod att han var opålitlig, och en annan sak han sa oroade Nils:

'I sort of threw all your clothes into your room.. and stashed your things there..' – Nils hörde fortsättningen: han skulle ta foto på rummet, och senare spara det för att visa hyresvärden, att han, James, antagligen var mycket bättre skickad att ha kontraktet, vid minsta bråk från Nils sida; Jahbulon, spindeln, höll visst på att försöka spinna in Nils i ett nät.. och, dess mera han sprattlade, dess mera skulle förräderiet fortsätta.

Eiwar krävde, efter ca 1 månad Nils bott där, och givetvis betalat hyra, att Nils skulle flytta ut, ty, Lars Larsen skulle komma på besök.

Då hade Nils inget alternativ annat än att be James hämta hans saker, vilka var ganska

många, plus hans orgonackumulator han haft hos Eiwar.

Men, James kom inte på bestämd tid, och Eiwar blev så arg att han sa att han kanske skulle ringa till polisen..

Den 3 Juni kom äntligen James tillsammans med Bo, en kompis han pratat om som han skulle sam-arbeta med vad gällde bland annat en ny FOODTRUCK, och hämtade sakerna med Bos bil.

Nils fick bo i Jonnas lilla stuga ute vid Skurusundet, men, Jonna ville att han skulle bo på det nya ställe James fixat, ute i Jakobsberg. James hade berättat att Bo ägde flera villor, och att han blivit erbjuden att få bo i en utav villorna medan de arbetade tillsammans, men, att villan hade krångliga grannar och att den tillfallit Bo i en bodelning med hans gamla fru, 'so the situation is a little complicated' sa James.

Nils ringde samma kväll till James, men fick inget svar.. Han hade skrivit tidigare att han var ute i Bos villa.. Då skickade Nils ett Sms där han skrev något som James uppfattade som att han var på väg ut till Jakobsberg, och Nils tänkte, efteråt, när han såg Sms:et att det var bra, ty det verkade som att han inte var i Jonnas stuga, en stuga James kände till och de hade gått de små kullriga stigarna dit och skrattat åt James då han berättade att i Staterna är det att fly ifrån polisen en helt naturlig handling..

'you know in the States there is even music for evading the police'

Och James hade berättat om när han trimmat sin moppe som ung, och en polis satt igång sina sirener. Då hade han åkt nedför en slänt till en annan väg nedanför, medan polisen var tvungen att åka runt.. men, han hade varit smart och åkt upp för slänten igen, och ställt sin moppe hos en kompis där..

Nils förstod nu att en förestående katastrof kanske väntade.. när James inte svarade..

Nästa dag, ringde James till Nils, Nils var precis på väg in i stugan. Han kallade honom för morsknulle, och Nils började gråta.. då mjuknade James på andra sidan luren..

Nils mamma sa till Nils samma kväll, att hon var orolig för det där med lägenheten, och att James bodde där. Hon föreslog ifall de inte skulle byta lås.. Nils följde då Sunnah, som sa att man inte fick oroa sina föräldrar, och gav hans mamma tillåtelse att byta lås. Nils tänkte, likt haikupoeten Issa som inte ville kasta ut lössen i kylan, att ju nu James-lus hade ett hus i Jakobsberg, så, det var dags att han flyttade.

Nästa dag, 5 Juni, var hans föräldrar på plats och bytte lås.. Nils går i Juni solen över Lidingö-bron, då plötsligt en dikt uppenbaras för honom:

written Friday 5th June 2020 - at about 15 o'clock

James Samples on hötorget hosting - Make believe

The impostor
flashed a line of 'wealthy assets'
in front of my eyes

that I of course wasn't supposed to ask about

'golden promises charm'
his half lies I saw through
the faked 'I love you'

I really admired his wit
but - as his promises was to be 'fulfilled'
didn't fit.

There came the hit, on my social reputation
and the 'sensation'
about the disgusting 'thanks' he gave.

I had told him
'one more time, me on an impostor goes down,
that could ruin my life'

the bastard didn't care
there was something in the air
of 'always evading'
to get caught red handed.

And that wasn't all
he persecuted me -
so I would fall

may Allah not let him succeed
I didn't know
actually
a person could be so nice
and still be a deadly peril...

Nils studsar själv till utav förskräckelse över vad Allah uppenbarar kommer att ske.. Han går ut på Lidingö och medan han är på väg tillbaka mot stan med båten, så ringer James..

'have you changed locks?'

Nils förklarar att hans mamma var orolig för lägenheten och att hans föräldrar bytt lås.. och att James kommer få sina saker på måndag. Nils hade försökt övertala sina föräldrar att stanna kvar i lägenheten tills James kom, så han kunde ta sina saker direkt, men de hade frågat ifall James kunde vara farlig, och Nils hade, med bakgrund av allt James berättat, inte negerat detta.

'you motherfucker!' säger James då..

'du kallar mig inte så!' markerar Nils, och lägger på.

Han ringer till sin pappa för att fråga honom ifall han kan ge James hans saker på en gång, men, hans pappa säger att han ska ju äta middag hos Elisabeth, hans särbo, och att han inte kommer åka in till stan en gång till.. Nils orkar där och då inte säga vilka ödesdigra konsekvenser detta kan komma att ha..

Han har dagen innan blivit bjuden till en konsert Niclas ska ha på Glenn Miller Café. Han börjar gå dit, alltmedan han ser att James ringer hela tiden, men, han svarar inte, mest eftersom han är så förbannat att någon han hjälpt så mycket kallar honom för så fula ord som 'morsknullare'.

Han möter upp Rolf Pecci där, konstnären, och de lyssnar på konserten. Efter ett set säger Rolf att han kanske går hem, Nils är på väg att följa med då han upptäcker att Kornal sitter där med sitt Studio BHs gäng. Kornal kysser honom på kinden och erbjuder honom att sitta med dem, och Nils tar farväl av Rolf..

Klockan halv tolv sätter Nils på telefonen igen; då ser han massa missade samtal från Jonna.

När han ringer upp har hon andan i halsgropen: polisen gick precis härifrån! säger hon, 'den där James har tydligen ringt och sagt att du planerar göra mig illa med dina svärd, de var ett stort pådrag här, de lyste in genom fönstren med starka ficklampor.. och polisen frågade mig om det stämmer att du hotat mig med kniv och hållit mig instängd.. Jag sa att du vid ett tillfälle stängt in mig när du var svartsjuk, men, att du inte alls var farlig på något sätt..'

När Nils berättar detta för Studio BH gänget, så råkar Kornal plötsligt tappa sin nyckel på golvet, när Nils plockar upp den, så säger Kornal, att han kan ta den.. det spöregnar ute. Han tittar på Astrid, sin nya flickvän, och de kommer överens om att Kornal ska sova hos henne.

Nils går genom regnet med Clara som också medverkat under kvällen den spöregniga Apelbergsgatan, Clara som också gick i deras klass ända från 4de klass till sista ring, och tar tunnelbanan till Kornal. Han stiger av vid Slussen och går med sin kostym genom de spöregniga gatorna på Maria Berget och känner sig plötsligt ovanligt levande.

Nästa dag finner Nils följande efterlysningsannons på hötorget.com, tillsammans med en bild av honom:

HJÄLP NILS QADRI-KOVACS

Nils har assisterat i några få Speciella Behov Individuella Utmanings projekt med hötorget.com som värd. Nyligen har personal medlemmar på Hötorget.com fått SMS meddelanden från Nils som reflekterar potentiell skada mot sig själv och andra, vi processar också klagomål om stulna föremål. Ifall du behöver rapportera något relaterat till denna fråga var god och eposta: manager@hotorget.com

Vi ber att ifall någon personal på hötorget.com och/eller medverkande som träffar på Nils att kontakta 112.

Det har upptäckts att Nils har negligerat att få nödvändig medicinsk behandling. Vi ber att ifall någon på Hötorget.com och/eller medverkande ser Nils, att ringa 112.

Kornal säger till Nils nästa dag när han kommer, att han får äta vad han vill i kylskåpet, och dricka vad han vill utav vad Kornal har.. 'du får även dricka min champagne.. men, det kanske du inte dricker..'

Nils säger att mycket riktigt, som Kornal vet, är han som muslim förbjuden att dricka alkohol..

Kornal är snabb i svängarna och lämnar snart Nils åt sig själv där.. Nils hör regnet falla utanför, och känner en avslappnad lycka utan like..

Nils spenderar dagen på Maria-berget, det är strålande sol över staden och mycket varmt.. ingen ringer polisen, alla är glada, speciellt tjejerna, likt småfåglar som kvittrar, och de tycks alla prata om Nils, trots att han nu har glasögon på sig, och alltså inte kan se fel.. han sitter i Ivar Lo Johanssons park och solar när plötsligt ett SMS kommer..

'hej Nils, det är Eva..' står det, 'James bad mig skicka vidare detta till dig:

Eva' står det 'tell Nils he better get a locksmith to change the locks of his apartment', det är allt som står, och Nils ser framför sig mardrömsscenario där James på något vis lyckats ta sig in i lägenheten och stulit alla Madeleines tavlor som han har där inne och mer hemska saker..

Han ringer genast upp sina föräldrar, och de åker dit. De nya låsen hans föräldrar lagt dit senast igår är helt förstörda.. han får veta att de inte kommer in i lägenheten och att de inte vet om James är där inne eller inte..

Nils blir orolig att James kanske tagit alla hans tillhörigheter och på något vis lyckats klistra igen dörren på något konstigt vänster.. Det är Lördag och hans mamma säger i telefonen att det kanske är för dyrt att ringa till låssmed, att de får vänta till Måndag. Nils transpirerar hårt och känner sig alldeles svimfärdig.

I Sura Tawba i Quranen vers 79 står det:

Those who defame such of the believers who give charity (in Allahs cause) voluntarily, and such who could not find to give charity (in Allahs cause) except what is available to them – so they mock at them (believers); Allah will throw back their mockery on them, and they shall have a painful torment.

Och i vers 80 står det:

Whether you ask forgiveness for them (hypocrites) or ask not forgiveness for them – (and even) if you ask seventy times for their forgiveness – Allah will not forgive them because they have disbelieved in Allah and His Messenger. And Allah guides not those people who are Fasiqun (rebellious, disobedient to Allah).

Bedragaren J. Testaren arbetade på det mo(r)derna sättet: genom domännamn han köpt; det är ju känt att de som blivit utstötta ofta köper sig ett eget domännamn, och lägger upp nån bok på Kindle de skrivit – så att man kan köpa den genom Amazon; de vill ofta ge sken utav en storhet inför de som de tigger av på ett smart sätt, en storhet de inte har. Likaså arbetade J. Testaren genom att köpa domännamn – och – genom sin sociala kompetens bygga upp namnet – och råna de han dragit nytta av på vägen

genom falska förespeglingar. För visso var det inget fel i att ha sin bok på Kindle; förlagsverksamheten hade ju i samband med 2ndra världskriget kommit till ett definitivt 'vägens ände' – utan problemet var förespeglingen utav 'vinnare' som gjorde att 'det fattiga i anden' försvann – och istället lades likt på Kora – rikedomens tyngder över dina lemmar – även fast i detta fall du kanske inte fick så mycket tillgångar – men detta var ju givetvis inte poängen, hur bra du nu lyckades med ditt bedrägeri eller inte. I Sura 2 vers 8-10 står det:

8. Och ibland människor finns de som säger: tror på Allah och den Dagen, men i verkligheten tror de ej. 9. De försöker lura Allah och de troende, men i verkligheten lurar de enbart sig själva men inser det ej.

10. I deras hjärtan sjukdom, och Allah har förvärrat sjukdomen, och ett strängt straff väntar för framsagda lögnare.

Poängen var att 'de fattiga i anden' de som man skulle ge – var utplånat ur en då genom en sådan bedräglig manöver. Du var inte längre i tiggerstatus – utan hade tagit på dig ett ok av hyckleri, så som bibliotekspersonalen på Nobel-biblioteket utropade då Nils kom och gav en egen uppträckt bok till Horace på kansliet:

'så du har lyckats bli publicerad! Grattis!' – så som om detta vore av huvudsak och inte vad som stod i boken – eller Nils person. Nils bara hummade då – som han gjort med Ivan-kalsong-generalen när han velat göra Nils till icke-troende, Qafr. Vad mer fanns det att säga?

'Man behöver inte säga allt' är en bra maxim här. Dessutom var Nils under tortyren fortfarande då – han hade ännu inte avvikit – han hade ännu inte fått en definitiv dom. Detta hade varit 2017.

J. Testaren – fann Nils – var inte heller sen med att göra ett egenmäktigt förfarande med förtroendet han fått över Nils hemsida. Denna var det som – när man sökte på Nils namn på internet – först dök upp –; nu upptäckte Nils efter nån vecka på Mariaberget var denna länkad till förtälet J. Testaren skrivit på hötorget.com.

Detta var ett smart sätt att försöka krossa Nils – hela det jobb Nils lagt ned på att bygga upp sina nya hemsidor var nu raserat och Jonnas sida var länkad till polisen.

J. Testaren hotade Nils, det var tydligt;

i Sverige var man betraktad som super-brottsling om man var dissident; omskrivningen för dissident hette 'diagnostiserad' – och – man kunde få sjunka årtal bakom galler under tortyr om man blev dömd för något – som för en som inte var dissident högst skulle ha lett till villkorlig dom. All misstänkliggörande lastade de Nya världsordningens män på de förtryckta – alltså dissidenterna, och smackade självbelåtet med munnen i ett då lyckat försök att se mycket oskyldigare och bättre ut själva.

Och myndigheterna köpte grisen i säcken – ty de var själva svin.

Nu kunde Nils inte längre säga sitt namn och hänvisa till sin hemsida – något som varit en stor lättnad för honom då han fått kärlekskänslor med någon tjej eller träffat någon trevlig farbror som han önskade hålla kontakten med. J. Testaren ville pressa ned Nils under jorden – där han – likt den orm han var låg på lur i nån håla – redo att hugga lejonet bakifrån med sitt hemska gift.

Att använda Nils egna hemsidor för att länka dessa till förtalet på hötorget.com var ett smart sätt att krossa Nils; på det viset kom ju J. Testarens sida upp på googles sökresultat bland det första man såg – och skulle inta sin plats där – även fast Nils kanske lyckades reclaima sina hemsidor - ; på det viset var Nils liv i frihet trots sin efterlysning slut; han förväntades alltid känna den jagade känslan utav splittrat medvetande; men – Allah gav honom ett motvapen; och han skrev på sms till J. Testaren:

detta var det mest otacksamma Gud sett – som du utsatt mig för – därför; tills du säljer electric.expert och ger mig de 45 miljoner kronorna du säger den är värd – så har Allah utplånat din själ – du finns inte längre – och alla dessa diskrepanser måste du ifylla.

Och – denna zikhr fungerade verkligen! Därför kände Nils bara marginellt eller inte alls av splittringen. Allah lät zikhrn fungera direkt så fort Nils gjorde Duaa om denna, att få den till sig; och Allah uppenbarade följande fortsättning på dikten:

James Samples at hötorget.com – Make believe:

The impostor is working in blackmail fashion
Peeking into many different situations
And in secret gather information.
When he knows he's got that card to push his yet unaware victim
Into desperation
He simply leaves it there
Coming up with some phony explanation

The victim feeling that sting of irritation
Is slowly pushed further and further towards the ledge.

When he blows his top
The assault comes as a shock
Unless at that point
He's done everything right
All to Allah's might.

That devil will focus on an overproportioned fault
And self-righteously claim 'it's all your fault'
That lie is (one of) the worst hurts.

Part 3. Written 08:30 10 June 2020

He's a traitor on all levels –
Materia he craves, and is prepared to destroy your friends and lovers
By giving "what you really think about them"

Some words you've thrown out in desperation previously.
He's a traitor to Allah and enlightenment
As Periander suddenly turning
In pretence the whole thing was a joke,
Murdering the new-born baby
With his own hands.

He's foremost using some myth, of his skills in saving people from accidents.
Everybody is supposed to admire his past background,
When suddenly the interrogation bulb, is flashed in your face
And smite gets your good name
And that devil has no shame,
At all levels of reality comes the assault

The traitor being worst than Judas, who out of envy betrayed the Master,
But only by leading the enemy to the physical site
Judas hanged himself later,
But this devil will never have even that much sense.

Nils hade fått ett samurajgrepp över J. Testaren, genom diktens första del. Det var som testet arbetsgivaren av De sju samurajerna utsätter försöksobjekten för i början av filmen:

han ställer en av byns unga män bakom en dörrpost med en käpp – och varje samuraj som skall testas leder han genom dörren.

Den första får käppen över sig med full kraft; den andra duckar då slaget kommer och slår igen mot angriparen.

Bägge dessa ansågs otillräckliga.

De som klarade testet stannade redan utanför ingången och sa åt den där inne att inte försöka ett så lågt trick mot en fullt garvad krigare. Dessa ansågs värdiga uppdraget att rena byn från banditerna.

Detta var vad Nils lyckats med genom första delen av dikten. Han hade fått ett oövervinnerligt grepp över agenten J. Testaren – ett grepp som skulle kunna dra upp hela ormen ur hålan – döda den- och äta upp den. Den som Nils trott var hans vän – hjälpare i nöden – arbetspartner – hade Allah uppenbarat som en fiende plötsligt, och Nils hade stått förundrat över vad som uppenbarades av Allah.

Detta innebar att J. Testaren måste haft detta som plan redan innan – ty – dikten uppenbarades innan han hade kommit till Nils hem och funnit låsen bytta! Nils hade inte duckat för ett slag som ännu inte kommit – han hade stannat utanför entrén och tilltalat den dolda fienden bakom dörrposten.

Abel hade sagt till Kain, då han precis var på väg att mörda honom:

Även fast du sträcker ut din hand för att döda mig, kommer jag aldrig sträcka ut min hand för att döda dig, ty, jag fruktar Allah.

Och ifall det nu är så att du tar mitt liv, kommer du dra mina synder på dig, och bli bland förlorarna. Jag åtminstone önskar att min Herre förlät mig.

Och det var precis detta som skett med J. Testaren när Nils tagit hand om honom, och han nu förrådde och förföljde Nils; Nils hade tagit hand om honom för Allahs skull, för att göra Dawa, och därför förlät nu Allah Nils alla hans synder ända tillbaka till ögonblicket då Thomas Gurell och Kristoffer Karlsson gjorde en U-sväng och ställde sig med bilen framför honom på Folkungagatan, han förlät även att Nils då inte lystrat till 'den stilla lilla stämman', som ju hade sagt, redan då mer än 5 minuter sedan, Nils att gå ifrån platsen!

Å! Vilken lättnad Nils hade känt ända sedan denna förlåtelse, som kommit några dagar innan J. Testarens attack den 5te Juni. Allah visste framtiden, och hade förlåtit Nils innan Nils ens visste varför han blivit förlåten!